

LELKEK AMELYEK

BÖRTÖNBEN VANNAK MOST



Köszönöm. Hajtsuk meg a fejünket csak egy pillanatra.

Mennyei Atyánk, hálásak vagyunk Neked ma ezért az előjogért, hogy még egyszer összegyűlhettünk, tudva azt, hogy egy napon össze fogunk gyűlni a mi utolsó alkalmunkra, mint halandók és azután össze fogunk gyűlni egy megdicsőült állapotban Veled, és az összes kor minden megváltottjai össze lesznek ott gyűlve.

² Óh, a szívünk magassan ver a . . . és nagy előérzettől, várva, hogy az az óra elérkezzen! Ezzel minden félelem eltűnik tőlünk. Nincs mitől félnünk, nincs mitől rémülnünk. Előre várjuk az ígéretet, amelyet az Örökkévaló Isten tett nekünk, és tudjuk hogy ez Igaz. Ez az, amiért mi élünk. Mi azért élünk, azért az óráért, időért, amikor ez a halandó meg fog változni és olyanná leszünk mint Ő, és ott nem lesz többé betegség, nem lesz többé fájdalom, nem lesznek többé szívfájdalmak. Óh, akkor mindennek vége lesz. És mi a szív örömeivel, hitben és bátorságban előre várjuk azt a Napot.

³ Ez az, amiért itt ma összegyűltünk Urunk, hogy megvalljuk a hibáinkat és irgalmat kérjünk. Ez az, amiért ma reggel ez az oltár előtt állunk, mert tudjuk, hogy halandók vagyunk, és sok tévedés van bennünk, és tele vagyunk hibával. De jövőnk, hogy megvalljuk hibáinkat, és azután nézzünk a mi Mennyei Atyánkra nyitott szívekkel az áldásokért és az erőnek és hitnek megújulásáért, amit Ő adna nekünk ebben az órában, amint mi itt összegyűltünk az ígéretnek megfelelően, “Mennyei helyeken Krisztus Jézusban.” Mert azt állítjuk, hogy átmertünk a halálból az Életbe az Ő ígérete által, és fel lettünk ragadva a Mennyei atmoszférába, és most Ővele ülünk. Tanítsa Ő nekünk ma reggel azokat a dolgokat, amit akar, hogy tudjunk és adja meg nekünk az Élet Kenyerét, hogy mi kitarthassunk a jövőben, ami előttünk áll. Add meg ezt nekünk Urunk. Ez a mi imánk amit Jézus Krisztus Nevében kérünk. Ámen.

Leülhettek.

⁴ Jó reggelt mindenkinek. És ez nagyon jó, hogy újra összegyűltünk itt ma reggel veletek ebben az imádatnak Mennyei atmoszférájában.

⁵ Csak egy parányit késtünk, mert volt egy . . . egy valóban, valóban sürgős hívásunk csak egy pár perccel ezelőtt; egy fiú feküdt ott haldokolva. És épp olyan biztosan, ahogy én itt állok, az Úr megérintette az ő testét és tovább küldte az úton. Tehát . . .

⁶ És egy—egy—egy fiú áll itt, aki az unokatestvérem fia. Ők valóban Katolikusok voltak, kezdjük azon, de ma reggel elmentek a misére és valami mondta nekik, hogy jöjjenek ide. És így ők. . . Van egy változás. Tehát ők—ők most jönnek a házba, és készülnek a vízkeresztségre. Így aztán ők egy—ők egy. . . egyszerűen csodálatos dolgok, melyeket a mi Urunk állandóan tesz. Ő egyszerűen állandóan tesz dolgokat. Jöttek, hogy bejussanak, és nem tudtak bejönni. Mondták, hogy egyszerűen nem volt esélyük bejönni.

⁷ Azt mondtam, “Hát, ha akartok velem beszélni,” mondtam, “hát csak gyertek fel a házhoz, és odaát megbeszéljük.”

⁸ Tehát azt gondoltam most a New York-i felé vezető utam alkalmával, erre az összejövetelre amely következik, hogy ez egyszerűen olyan nagyszerű lenne. . . Tudom, hogy felfrissülnék, ha beugranék és—és segítenék meggyújtani a tüzetet abból a tűzből, ami mindnyájatoknak van, és megálltunk egy napra ma reggel. És tegnap megérkeztünk, tegnapelőtt délben.

⁹ És aztán el kell hogy menjünk. Ma délután akartam elmenni, de azt hiszem, hogy menni fogok. . . És reggel kezdünk korán, egészen korán. . . Esetleg havat kaphatunk az úton, és dolgok, innen New York-ig. Át kell mennünk Virginián, át a hegyeken, és át az Alleghenyken is, és aztán éppen az Adirondack—alsó részén.

¹⁰ Tehát mi kezdünk a, elfelejtettem, az ott egy aréna, egy új. Ők lerombolták a régi Szent Miklós arénát, úgy tudom. Megépítették ezt az újat. És amennyire én tudom, mi körülbelül az első estétet kapjuk meg, amit valaha. . . amit kiengedtek. Tehát mi hálások vagyunk ezért, a nagyobb New York-i Pünkösdi emberekért. És azt hiszem, hogy több gyülekezet is együtt fog működni velünk, és mi egy egyszerű időt várunk.

¹¹ És ha az Úr is úgy akarja, akkor valamikor a következő héten fogunk visszaérkezni. És—és ha ez az Isten akarata, nos, reméljük, hogy megállhatunk vasárnaptól egy hétre, a—a vasárnap reggeli szolgálatra.

¹² És aztán újra betolakodtam a mi pásztorunkra, ahogy mindig teszem, látjátok, és—és gondoltam talán, ha bejövök, és még kérdés nélkül is. És aztán mivel hogy, ez itt egy ragyogó csoport és látok embereket, városos kívülieket látogatok vannak itt; gondoltam, hogy talán ma este, ha a pásztorunk nincs valami különleges, hogy lenne nekünk ma este egy kis szolgálatunk, csak egy rövid, és, hát, talán imádkozunk a betegekért. [Neville Testvér és a gyülekezet örvendeznek—Szerk.] Köszönöm.

¹³ Reméljük, hogy ma este imádkozunk a betegekért, beszélünk az Isteni gyógyításról, és—és imádkozunk a betegekért. Korán kezdünk, hogy korán kimehessünk. És ha a pásztor akarja, ami. . . Ti általában hét harminckor kezdetek. Így van ez? Mi lenne, ha ma este hétkor kezdenénk, hétkor? [Neville Testvér, “Ámen.”—Szerk.] És hadd legyenek fent hét harminckor, és így

kint lehetek nyolckor, vagy nyolc harminckor és ez időt ad az embereknek azután, hogy—hogy elmenjenek, ha ez—ez minden—rendben van. Mindenki nevetett, amikor én—amikor nyolcat, vagy nyolc harmincat mondtam. Én—én—én remélem, hogy abban az időben kint leszek. Ha a betegekért imádkozunk tudjátok, soha nem tudhatják.

¹⁴ Tehát nekünk egy—egy nagyszerű időnk volt mióta elhagytunk benneteket ezen a kora őszön, és az Úr sok nagy dologban megáldott bennünket. Hogy... És ma este, ha az Úr úgy akarja, beszélni akarok nektek Isten legutóbbi látogatásáról én velem Colorádóban, egy pár héttel ezelőtt. És ez az, amit gondoltam, hogy elhoznám most nektek, talán hogy felsekítenem a hitet ma este egy jó gyógyító szolgálatra a betegekért és az erőtelenekért.

¹⁵ Most ma reggel, hogy egyből a szolgálatra térjünk, én... Valami megragadta a szívemet úgy egy hónappal ezelőtt. És talán most lehet, azt gondolom, hogy ők... Készítenek erről felvételt? Készítenek erről felvételt? Igen. Rendben. Azért, hogy tudjam hogyha, ha a szalag kikerül másokhoz. Én nem mondhatom hogy az, amiről ma reggel beszélni fogok... Nem mondhatom hogy ez—ez—ez... Tudom hogy ez helyes, látjátok, az Üzenet rész helyes lesz. De a dolog, amit tenni akarok, az egy kérdés az elmémben. Olyan valóságosnak néz ki. És mégis, mióta bejöttem, és mióta és... ez ki lett nekem jelentve, annyira meg voltam ijedve, hogy a helytelen dolgot mondanám, és egy rossz benyomást hagynék az embereken. És ez egy... És én...

¹⁶ Ami jegyzeteim le vannak írva, amiről beszélni akartam, egy részét kihagytam azért, hogy ne legyek esetleg túl erős. Mert, látjátok, ha egy—ha egy személy... Én—én szeretem az Úr Istent, és az egyetlen módja, hogy tudom hogy szeretem Őt, mert én szeretlek benneteket. Látjátok? Ez az egyetlen módja, hogy tudom. És mégis én—én nem akarom, hogy bármi ami ki lett nekem jelentve, hogy aztán ne mondanám el nektek, ha el kell mondani. És azután én félek, hogy ha mondok valamit egy picit túl erősen, akkor az megsérthet valakit. És tudjátok, ez egy... Neked egyszerűen majdnem csupán az emelvényre kell lépned, és aztán érzed a vezetést, hogy mondjad amit mondani akartál. Ez minden. És aztán néha esetleg mondasz valamit, és valaki veszi a... annak egy másik szempontját, és ők lefutnak azon az oldalon; és aztán valaki azt mondaná, "Óh, ez ez, látjátok."

¹⁷ De szeretném, ha tudnátok, hogy amit mondani fogok az csupán feltételezés, és a *feltételezni* szó jelentése "megkísérelni felhatalmazás nélkül." Tehát én... Én—én nem mondom, hogy ez igaz, hanem ez csupán egy kis gondolat, amelyet leejtenék hozzátok, hogy ti ezt megmérjétek és megnézzétek, hogy mit gondoltok róla. És azután ez persze, ez—ez Irás szerinti lesz, mert én nem prédikálnék semmit...

¹⁸ De ez már az az óra? Elérkezett ez ehhez az órához, és ezt jelentették ezek a dolgok? Imádkozom mindazzal, ami bennem van, hogy nem úgy van. Látjátok? Imádkozom, hogy nem helyes hogy nem ez az az óra. Ez meglesz, de elérkezett már ahhoz az időhöz? Látjátok, ez az amit tudni szeretnék. Most mindenki megérti alaposan, hogy én nem tudom? [Gyülekezet, "Ámen."— Szerk.] Én csak... Ez az az idő? Ha ez az, akkor Isten legyen irgalmas hozzánk. De ha nem ez az az idő, hadd... az el fog jönni.

¹⁹ Most mihelyt tudunk, van előttünk egy nagy útiterv, ha az Úr úgy akarja. És nekem a tengeren túlra kell mennem közvetlenül karácsony után Európába és Ázsiába; különösen Európába. És azután visszajövök ide az Egyesült Államokba egy pár szolgálatra, és azután lemegyek vissza Dél-Afrikába. Szeptember másodikán kezdek Durbanban, és megyek másodikától, azt hiszem körülbelül tizedikéig, és azután van három napom, hogy onnan elmenjek Johannesburgba és újra kezdjem. De azt hiszem, hogy április hónapja az, amikor kezdünk a skandináv országokban, Norvégiában és Svédországban és—és Finnországban, és—és Hollandiában és Svájcban és Németországban, és—és keresztül Európán. Tehát legyetek imában értünk.

²⁰ Van itt nekünk egy pár összeövetelünk, most karácsonyi időben, közvetlenül karácsony után. Mellesleg, itt akarunk lenni karácsonyon át, látjátok, itthon. A gyerekek haza akarnak jönni karácsonyra. És mi—mi szeretjük Arizonát, de tudjátok a—az a helyzet, hogy nekünk hiányzik ez a gyülekezet és ti emberek, és egyszerűen nem tudunk efelett napirendre térni. Mindegy hová megyünk, mit teszünk, az csupán... A gyerekek, én, a feleségem és mindnyájan. Egyszerűen nincs olyan hely, mint ez. Ez így van. Egyszerűen nincs hely.

²¹ Átvitorláztam a hét tengert, és—és voltam mindenhol, de nincs olyan hely, amely olyan megszenteltnek tűnik számomra, mint ez a kis hely épp itt. Ez az. Csak kerülj el innen egyszer, ha tudni akarod. Egyszerűen van valami itt. Prédikáltam az egész világon át gyakorlatilag, és soha, semmikor, sehol nem éreztem az Isten Szellemét szabadsággal és dolgokkal úgy, ahogy épp itt állva. Erről van szó.

²² "Istenem, engedd..." Amint azon a napon, amikor lefektettem azt a szegletkövet ott, azt mondtam, "Uram Istenem, ne engedd elesni."

Az emberek mondták, "Két hónap múlva ebből garázs lesz."

²³ Azt mondtam, "Ne engedd leesni Uram. Hadd álljon, és a nép itt dicsérjen Téged, amikor Jézus visszajön." Bízom benne, hogy úgy lesz.

²⁴ Most lapozzunk a Bibliában, és—és várjuk, hogy az Úr ide adja nekünk az Ő áldásait. És akarunk olvasni néhány Íráshelyet.

Van nekem néhány Iráshely itt leírva, amelyre utalni akarok, és néhány jegyzet. És három helyről akarok olvasni a Bibliából, és először átadom azt nektek. Olvasni akarok a Júdás 5 és 6-ból. Júdás csak egy Könyv, tudjátok. És azután olvasni akarok a Második Péter 2. részének 4. és 5. versét. Azután olvasni akarok az Első Péter 3:18-20-ig.

²⁵ És az én témám ma reggel, ha az Úr úgy akarja: *Lelkek Amelyek Börtönben Vannak Most*. A-ha. *Lelkek Amelyek Börtönben Vannak Most*, bezárva, örökre elítélve. Soha nincs módja az üdvösségüknek, látjátok, azoknak a lelkeknek, amelyek most be vannak börtönözve.

²⁶ Most olvassunk először a Júdás Könyvéből. Azt hiszem, hogy elsőnek itt ezt jegyeztem le a Júdásban; és azután át a Második Péterbe, és aztán—aztán át az Első Péterbe. Most Júdás, szeretném az egészet felolvasni; de csupán, hogy időt takarítsunk meg, mert már tíz óra harminc van, én az 5.verssel fogom kezdeni. Nos, Júdás Jézus Krisztusnak egy testvére volt, mostoha testvére, ahogy azt mindnyájan tudjuk. Látjátok? Ő József fia volt.

Emlékeztetni akarlak továbbá titeket, mint akik egyszer már tudjátok, hogy az Úr, amikor a népet Egyiptom földéből kiszabadította, viszont azokat, akik nem hittek elvesztette.

²⁷ Kiszabadította őket először, kihozta őket Egyiptomból, és azután el kellett hogy pusztítsa őket, mert nem maradtak meg az ő üzenetükben, látjátok.

És az angyalokat is, akik nem tartották meg az ő első rangjukat, hanem elhagyták az ő lakóhelyüket, a nagy nap ítéletére örök . . . bilincseken, sötétségben tartotta.

²⁸ Angyalok, akik egykor a Mennyben tartózkodtak, és nem tartották meg az ő rangjukat, és azt a módot, amelyben ők voltak, elestek és most a sötétségnek Örökkévaló láncain vannak, a sötétségnek örök láncain, ebben az állapotban őrizve amíg a nagy Nap Ítélete eljön, amikor ők meg lesznek ítélve az összes többi hitetlennel.

²⁹ Most a Második Péter, 2. részéből, kezdve a 4. verssel, amely e mögött csupán egy, vagy két könyvvel lesz, látjátok.

Mert ha nem kedvezett az Isten a bűnbe esett angyaloknak, hanem a pokolba taszítván, a sötétség láncaira adta őket, hogy fenntartassanak az ítéletre;

És ha a régi világnak sem kedvezett, de Noé az igazság hirdetőjét nyolcad magával megőrizte, özönvízzel borítván el az istentelenek világát;

³⁰ Nem kedvezett az Angyaloknak; a sötétség láncaira vetette őket, és elítélte az egész világot a—a Noé-pusztítása által.

31 Most az Első Péterben az első rész és a . . . Első Péter, a 3. rész és kezdve a 18. verssel, újra olvassuk. Most figyeljete nagyon.

Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnökért, mint igaz a nem igazakért, hogy minket Istenhez vezéreljen, megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítetvén a Szellem szerint: megölettetvén ugyan test szerint, de megelevenítetvén a Szellem szerint:

Amelyekben elmenvén, a tömlöcben lévő szellemeknek is prédikált; Ő prédikált azoknak az embereknek a tömlöcben;

Amelyek engedetlenek voltak egykor, mikor egyszer várt az Isten hosszadalmas béketűrése a Noé napjaiban, mialatt a bárka készülöben volt, amelyben kevés, azaz nyolc lélek tartatott meg víz által.

. . .ami minket is megtart most képmás gyanánt, mint keresztség (nem veszi el a test szennyét, hanem jó lelkiismeret keresése Isten iránt,) a Jézus Krisztus feltámadása által;

Aki felment a Mennybe és az Istennek jobbján van; akinek alá lettek vetve az angyalok, hatalmasságok, és erők.

Imádkozzunk újra.

32 Most, Mennyei Atyánk egy—egy olyan Íráshelyek vonala van itt, három tanú, az Írásban három hely ad bizonyosságot. És Te azt mondtad a Te Igédben, hogy “Kettő, vagy három tanúbizonyosság szájával legyen minden szó megerősítve.” Most én imádkozom Hozzád, Óh Istenem, hogy Te jöjj az emberekhez és magyarázd ezt az Igét, ezt az Üzenetet abban a fényben, amelyben ennek lenni kell, hogy minden férfi, asszony, fiú vagy lány megérthesse abban a fogadóképességben, amelyet Te elrendeltél számukra, hogy értsék, és most tudva azt, hogy ez a három tanúbizonyosságot tesz az Igaságról.

33 És imádkozom, hogy Te küldd el a Szent Szellemet most ránk. És mi Órá tekintünk, Aki a mi Királyunk itt ma reggel közöttünk, az Úr Jézus Krisztus; ahová mi most felemelkedtünk hit által, ülve Őbenne ezeken a Mennyei helyeken. Várunk az Ő Üzenetére. Szólj rajtunk keresztül Urunk, halljad rajtunk keresztül, amint mi kérünk Téged, hogy metéld körül az ajkakat, amelyek beszélnek és a füleket, amelyek hallanak, hogy ez legyen annak a tiszteletére és dicsőségére, Aki az Írás. Mert mi ezt az Ő Nevében kérjük. Ámen.

34 Most emlékezzetek a maesti szolgálatokra, egy gyógyító szolgálat lesz. Nem hiszem, hogy szükséges lenne imajegyeket kiadni, tehát mi egyszerűen imádkozni fogunk a betegekért. Van valami, amit el akarok mondani nektek, és én—én remélem, hogy ez a gyülekezetet egy olyan helyzetbe fogja hozni, ahol

egyszerűen minden féle gyógyulások lesznek. Én tudom, hogy az lesz, ha mi egyszerűen ezen a módon hiszünk.

³⁵ Most ezek a lelkek a tömlöcben, lelkek, amelyek most a börtönben vannak!

³⁶ Most, az ember lelke az nem az ember teste, hanem ez a lélek. Látjátok? És a lélek az valami, amely a—a szellemnek a természete. És aztán, amikor egy embernek a természete... Amikor ő azt mondta, "Mi halottak vagyunk," az Irás világosan mondja nekünk, hogy "mi halottak vagyunk, és a mi életünk el van rejtve Istenben Krisztuson keresztül, bepecsételve ott a Szent Szellem által." Most ez nem az volt, hogy a te tested meghalt; nem az volt, hogy a te szellemed meghalt. Ez az volt, hogy a te szellemed természete halt meg; látjátok, a természete, amely a lélek. A ti lelketek természete—Isten, ha újjá vagytok születve. Ha nem, akkor az a világtól van. Minden ami elkezdődik annak kell hogy vége legyen, azért tehát az egyedüli módja annak, hogy Örökkévaló Életetek lehet az, hogy olyan Életetek legyen, amely soha nem kezdődött el. És aztán a ti életetek akkor kezdődött, amikor megszülettetek, amikor Isten belelehelte az életnek leheletét a ti orrlukaitokba, és ti élő léleké lettetek, ti akkor kezdődtetek. De amikor ti...

³⁷ Az a természet, amely bennetek volt, természet szerint ti a világból voltatok elidegenedve Istentől, valójában egy állat voltatok. Ez pontosan így van. Mindenki tudja, hogy mi emlős állatok vagyunk. Hányan tudjátok ezt? Mi, mi emlős állatok vagyunk, mi melegvérű állatok vagyunk, de ez az, amik mi vagyunk a földi teremtesünk által. De látjátok, mi tett bennünket különbözővé a többi emlős állattól, hogy—hogy Isten egy lelket tett belénk. Látjátok? Nos, a többi emlős állatnak nem kell ruhát viselnie. Semmilyen más állatnak nem kell ruhát viselnie azért, hogy elrejtse a szégyenét, csak nekünk. Mi vagyunk az egyedüliek, akik viselünk, mert nekünk van lelkünk. De látjátok, Isten kezdetben tudta, hogy milyen lesz egy ember. És Ő megteremtette a földet, és felhozott minden féle állatot, a legalacsonyabbtól a legmagasabbig; és a legmagasabb állat, amely létrejött, az ember volt.

³⁸ És azután először az ember meg lett alkotva, ő egy szellem ember volt, az Isten képében.

³⁹ Ami, "Isten egy Szellem," Szent János 4. Most, "Ő egy—egy Szellem. És akik Őt imádják, Szellemben és Igazságban imádják Őt. És a Te Igéd Igazság." Most mi Őt Szellemben és Igazságban imádjuk. Ő egy—egy Szellem Lény.

⁴⁰ Aztán nem volt ember, hogy a földet művelje, és aztán Isten megformálta az embert a földnek porából.

⁴¹ Azután Ő kivett az oldalából egy mellékterméket, egy bordát; és abból, kettéválasztotta ezt az embert, amelynek kettős természete volt, amely női és férfiúi is volt. És Ő kivette a nőt,

mert az szeretet volt, és Ő belehelyezte azt egy Éva nevezetű személybe akit Ádám hívott Évának, aki az ő felesége volt. Ez az, ahol az ő szeretete, a természetes, filio szeretete ragaszkodott az ő feleségéhez. Ez az a mód, ahogy egy férfinak ma lenni kell, és ahogy az asszonynak viszonznia az ő férjéhez. A férfi, a hímnemű; az asszony, a nőnemű.

⁴² És azután, látjátok, miután Ő elkészítette az embert az Ő saját képére, "Teremtette őket férfiúvá és asszonnyá," nem volt ember, hogy művelje a földet. És Ő beletette őt a föld porába, és ezért ő vált . . . ő az az ember volt. Ez az emberi ember emlős állat volt, látjátok ő állat volt; de Ő beletette az Istennek ezt a szellemét, egy életet belé, és megalkotta őt azon az alapon, hogy tudhatott választani. És azután, amikor ez az ember . . .

⁴³ Most mi azt gondoljuk, hogy valamik vagyunk. Csak emlékezzetek, mik vagyunk mi? Egy sár rög. Ez minden. "És mert te por vagy, azért porrá leszel." Tehát, amikor látjátok ezt az embert lefelé menve az utcán, aki azt gondolja, hogy ő valaki, tudjátok, és van neki egy kis iskolázottsága meg dolgok; emlékezzetek, hogy az Indiana porának egy röge. Ez minden. És az az asszony, aki rövidnadrágokba van öltözve, és cigarettákat szív, és viselkedik lefelé az utcán úgy tekergőzve, mintha övé lenne az egész ország, az Indiana porának egy röge, és ez az, ahová az visszatér. Tehát ti nem túl sok vagytok, kezdjük azon, látjátok. Tehát ez, ez igaz, ez az, amik vagytok.

⁴⁴ De a lélek, amely ott bent van, látjátok, az a lélek az, amelyen Isten munkálkodik, látjátok. Ha Ő csupán megkaphatja azt a természetet, azt a szellemet, hogy az Ővele megegyezzen, akkor az a természet elhal, a világ természete és szeretete elhal, és a világ dolgai halottak. Látjátok? Mert, "Ha szeretitek a világot, vagy a világ dolgait, akkor az Isten szeretete nincs bennetek." Látjátok? És egy embernek újjá kell születnie. Tehát, ennek a természetnek meg kell hálnia, és Istennek a természete jön és bennetek él. És Isten az egyetlen dolog, amely soha nem kezdődött vagy soha nem végződhet.

⁴⁵ Tehát, ezért Ő társul, látjátok, és vette ezt a földi embert és ezt az Örökkévaló Szellemet, és azokat összetette. Mert Isten abban tükrözte vissza Önmagát, hogy Ő egy emberré lett, amikor Krisztus Jézussá lett, és Ő Isten volt, látjátok. Isten Krisztusban volt; Aki, látjátok, Őbenne élt, megbékéltetve a világot Önmagával. És azon a tökéletes Emberen keresztül mindannyiunkat, akik tökéletlenek vagyunk, de hiszünk Istenben és elfogadtuk Azt, az Ő tökéletességévé válunk.

⁴⁶ És Ő soha nem hagyta el az Ő testét, hogy rothadást lásson, sem nem hagyta az Ő lelkét a pokolban, hanem feltámasztotta Őt a harmadik napon, és Ő örökké él. És nekünk is lesz egy testünk, mint az Ő Sáját dicsőséges teste.

47 Ez az, amiért mi az Ő Nevében keresztelkedünk meg, hogy mi az Ő Nevében jelenhessünk meg, az Ő halálában, az Ő feltámadásában, hogy újra feltámadunk bizonyosságot téve a világnak, hogy nekünk új Életünk van, hogy az ó-ember halott. Eltemettük azt az első természetet. Látjátok? Az első természet elmúlt és most mi az Ő természete vagyunk. Ő bennünk él, és mi nem a saját akaratunkat tesszük. Mi az Ő akarátát tesszük. Nem a saját gondolatainkat gondoljuk. Az értelem, az értelem az, amely gondolkodik. Az értelem, amely Krisztus Jézusban volt, az van minden hívőben. Látjátok, ott—ott van a lélek, és ez az amiről beszélünk. Most ez az a rész, amelyre én most gondolok, ez ami bennsőkben van, a lélek.

48 Most ha megfigyeljük ebben, sok dolog van, ami néha történik és mi csodálkozunk, hogy azok miért történnek meg, és megkérdezzük magunkat és megkérdezzük másokat. De végül egy idő után rájövünk arra, hogy ha mi Keresztények vagyunk, akkor mindaz valahogy jól fog végződni. Ti láttátok ezt. Minden Keresztény látja ezt. Csodálkozunk, hogy miért tettük azt.

49 Valamikor csodálkoztam, amikor először olvastam a Bibliát, “Miért engedte Isten Ábrahámot, azt a nagy embert ott állni, és azt mondani, hogy Sára nem az ő felesége?” És hogy Ő engedte őt ott állni és hazudni arról, és a dolgok amelyeket ő tett, és azután hogyan engedte meg Ábrahámnak, hogy elhagyja az ígéret földjét, amelyről Ő mondta neki, hogy ne hagyja el. Minden Zsidó aki elhagyja az ígéret földjét visszaesett, mert Isten adta azt nekik és megígérte, hogy ottmaradnak, látjátok, és ők elhagyták azt. Tehát ő lement Gérárba. De ha nem arról lett volna szó. . .

50 És azután Abimélek aki ott király volt lent a filiszteus országban, beleszeretett Sárába és meg akart vele házasodni, és ő egy jó ember volt, egy igaz ember. És miután ő valószínűleg. . . Ez nevetségesen hangzik, de azért, hogy ez számotokra olyan valósággá legyen téve. Miután neki megvolt az esti fürdözése és felvette a pizsamáját és elmondta imáját és ágyba bújtt, akkor az Úr megjelent neki és azt mondta, “Te csupán annyi vagy most, mint egy halott ember,” és az az ember nem tett semmit. Látjátok? Ő teljességgel be volt csapva mind Ábrahám, mind pedig Sára által. Ez így van. Azt mondta, “Te elvetted egy másik ember feleségét, látod. És én—én nem fogom meghallgatni a te imádat, nem számít hogy mennyit imádkozol. Annyi vagy, mint halott. De az az ember az Én prófétám.” Látjátok?

51 Látjátok, ezt nehéz megérteni, látjátok. De ha az nem lett volna, akkor nem tudnánk, hogy mi volt a kegyelem.

52 Miért ment el és vette el Hágárt, miután volt neki egy kedves felesége, mint Sára? És ő nem akarta azt megtenni látjátok, de Sára mondta neki. És aztán az Úr mondta neki, “Hallgass arra amit mondott neked Sára.” Miért? Kellott, hogy legyen

egy Izmaél, “hogy a szolgáló és az ő gyermeke ne örököljenek a szabad asszonnyal és annak gyermekével.” Látjátok mire gondolok?

⁵³ Mindezek a dolgok jelképek. Miért kellett annak a prófétának elvenni egy prostituáltat és...azokkal a gyerekekkel, hogy két gyermeke legyen tőle? Mint egy jel. Miért feküdt az egyik háromszáznegyven napig a jobb oldalán, és azután annyi napig a másik oldalán? Mint egy jel. Az egyik levetette ruháit és Izráel előtt járt. És, most mindezek a dolgok jelképek és árnyékok voltak látjátok; és nekünk meg kell hogy legyenek azok a dolgok, hogy betöltsük.

⁵⁴ És sokszor dolgok történnek velünk, amelyeken csodálkozunk, hogy miért vannak. Az Isten, Aki előre mutat nekünk valamit.

⁵⁵ Nos, mint kisfiú, és ti ismeritek az én életem történetét, én—én mindig hittem, mióta legelőször emlékezni tudok...Az egyik első dolog, amire emlékszem...Nos ez, most, te esetleg mondhattál nekem valamit tegnap, és én mára elfelejtettem. De vannak dolgok a múltban, amelyek a mi fiatal napjainkban történtek, és sokan vagyunk így, hogy mindig emlékszünk rájuk. És ez majdnem nevetségesnek hangzik, hogy ezt mondom, de emlékszem, amikor egy hosszú ruhába öltözve négykézláb mászkáltam. A kisgyermekek, most néhányan közületek az én koromban emlékeznek, hogy a kisgyermekek egészen hosszú ruhákat viseltek. És én emlékszem, amint négykézláb mászkáltam és havat szedtem le a nagybácsim lábáról és ettem azt, amikor ő bejött és ott állt a tűzhelynél.

⁵⁶ És azután a következő dolog, amelyre emlékszem hogy megtörtént az életemben, az egy látomás volt, az első amit valaha is kaptam, és elmondta nekem, hogy én az életem nagy részét egy New Albany nevezetű város közelében fogom leélni. És én egy kis hegyi baba voltam ott fent, még orvos sem volt, amikor megszülettem. És—és én—én...Tudjátok, ők...Én itt körülbelül ötven évig éltem, épp itt; egy látomás.

⁵⁷ És aztán ahogy én mindig tudtam, hogy van ott valahol Isten, és kisfiúként Ő szólt hozzám, “soha ne dohányozz, ne igyál, ne szennyezd meg” a testemet, ez pedig erkölcstelenül járni asszonyokkal és ilyen dolgokat jelenti. Én mindig félttem azoktól, amikor még fiatalember voltam.

⁵⁸ És azután kint voltam egyszer vadászni, amely úgy tűnik, hogy nekem egy második természetem, hogy szeretek vadászni. És kint voltam vadászni egy fiúval, Jim Poole-lal egy kedves gyerekekkel. Azt hiszem, hogy az ő fia ide jár gyülekezetbe, a kis Jim, és kedves emberekből álló család. Ismerem a Poole-akat. Jimmy és én együtt aludtunk és együtt éltünk amióta kisfiúk voltunk az iskolában. Körülbelül hat hónap különbség van közöttünk korban. És Jimmy elsütötte a puskáját és átlötte

mind a két lábamat egészen közélről, egy lőpuskával. Bevittek a kórházba és ott feküdtem haldokolva, azokban a napokban nem volt penicillin és semmi. És, akkor ők tettek alám egy gumilepedőt és tudom, hogy azon az éjszaka... Másnap reggel akartak megoperálni.

59 Ők csupán megtisztították a sebet, és nagy húsdarabok voltak kifordulva és ők ollóval levágták azt és nekem egy ember kezébe kellett kapaszkodnom. Nekik ott volt Frankie Eich, aki épp nemrégén követett el öngyilkosságot, és fogniuk kellett, és kezeimet úgy kellett lefeszíteni az ő csuklójáról, amikor—amikor befejezték. Sikítottam és sirtam és úgy kapaszkodtam, és ők levágták a lábnak azt a részét. Tizennégy éves voltam, csak egy fiú.

60 És aznap éjszaka megpróbáltam elaludni, és ők... Felébredtem, mert valami loccsant. És vér volt ott, majdnem két liter, azt hiszem, amely az erekből kifolyt. És ők... megröngeneztek és azt mondták, hogy a lövés olyan közel volt mindkét oldalon a főérhez, hogy csak egy kis karcolás egyből kettévágná, és elkezdenék vérezni. "Hát," gondoltam, "ez az én végem." Letettem *így* a kezeimet és felemeltem és a vér lefolyt a kezeimen, a saját vérem volt, amiben feküdtem. Hívtam, csöngettem. Bejött az ápolónő és csak felitatta egy törölközővel, mert semmi nem volt, amit tenni tudott volna.

61 És a következő reggel abban a gyenge állapotban, akkoriban ők nem adtak vérátömlesztést tudjátok, tehát ők—ők megoperáltak engem. És étert adtak nekem. És mikor én... A régi étér, azt hiszem ti emlékeztek, az volt régen az altató. És az étér befolyása alatt, amikor kijöttem, nyolc óra elteltével jöttem ki az étér hatása alól. Olyan sokat kellett hogy adjanak nekem, hogy azt gondolták, nem tudok—hogy nem fogok felébredni. Nem tudtak felébreszteni.

62 Emlékszem, hogy Roeder asszony állt mellettem, ott kint a kórházba. Soha nem felejttem el azt az asszonyt. Nem számít mi történik, soha nem tudnám elfelejteni őt. Ő akkor csupán egy fiatalasszony volt. A férje felügyelő volt itt lent az autógyárban. És én—én emlékszem, ahogy ott állt mellettem, ő és Stewart asszony. És ők voltak valójában, akik az én kórházi számlámat kifizették. Én... Nekünk még ennivalónk sem volt otthon, tehát hogyan tudtuk volna kifizetni a kórházi számlát, többszáz dollárt? De ő, a gyülekezeti társaságán keresztül és a Ku Klux Klánon keresztül kifizették nekem a kórházi számlát, Masonisták. Soha nem tudom elfelejteni őket. Látjátok? Nem számít, hogy mit tesznek, vagy mit, én mégis... van valami, és az velem marad, látjátok, amit ők értem tettek. Ők kifizették Reeder doktornak a számlát. Ő még él, itt lakik Port Fulton-ban, ő el tudná mondani nektek a történetet.

⁶³ Amikor kijöttem az éter hatása alól, akkor ott történt velem valami. Én mindig azt hittem, hogy az egy látomás volt. Mert annyira gyenge voltam, és én... Azt gondolták, hogy meghalok. Az asszony sírt. Amikor kinyitottam a szemem hogy nézzek, hallottam amint ő beszélt, és azután visszaaludtam és felébredtem kétszer, vagy háromszor. És azután volt nekem ott egy látomásom. És aztán nekem kellett...

⁶⁴ Úgy hét hónappal később el kellett mennem és ki kellett vetetnem a lábaimból a puskából bennmaradt kóctömítéseket és zsíros vadászruha darabokat; az orvos nem vette ki azokat. És így nekem vérmérgezésem lett, mindkét lábam felpuffadt és visszacsavarodott alám, és ők le akarták vágni mindkét lábamat csípőből. És én csak... Azt mondtam, "Nem, csak jöjjenek feljebb és vegyék le *itt* fent," Én egyszerűen nem bírtam elviselni látjátok. És így végül Reeder doktor és Pirtle doktor Louisville-ből elvégezték a műtétet és felvágták ott és kivették azokat; és ma nekem csodálatos lábaim vannak az Isten kegyelme által.

De az utolsó—az utolsó látomás alatt, ami nekem volt...

⁶⁵ Az első látomás, amikor magamhoz tértem és azután belementem abba a transzba. És azt gondoltam, hogy a pokolban vagyok olyan világosan...

⁶⁶ [Egy testvér a gyülekezetben mondja, "Elnézést kérek uram."—Szerk.] A-ha. ["Van itt egy asszony, aki éppen elájult."] Rendben van, valaki tegye rá a kezét és ő... talán vigyék a levegőre. Most bárki is áll ott, tedd rá a kezedet.

Imádkozzunk.

⁶⁷ Kedves Úr Jézus, a mi testvérnőnk, aki ma reggel beteg és elájult a helyiségben, hadd legyen a Te kegyelmed és erőd és hatalmad... rátették kezeiket most Téged képviselve. És az Irás azt mondta, "Ezek a jelek követik azokat, akik hisznek. Ha kezeiket betegre vetik, azok meggyógyulnak." És most jöjjön ki a mi testvérnőnk ebből a betegségből és legyen jól az Isten dicsőségéért. A Jézus Krisztus Nevében kérjük, és odaszánjuk őt Neked. Ámen.

⁶⁸ Most vigyék őt a levegőre. Itt—itt borzasztóan fűledt. Érzem itt, hogy nagyon, nagyon rossz. Ez egyszerűen egy bódító érzés itt az emelvényen. Éreztem ezt négyszer vagy ötször itt. Ha van... mihelyt egy kicsit jobban érzi magát, hát akkor vigyék oda, ahol levegőt kap. Ez jó. A-ha. Látjátok, egyszerűen annyira fűledt, tudjátok. Az emberi lények létrehozna, mindannyian annyi négyzetméter betegséget. Ha van nektek, ha valakinek van vize ott, vagy valami amit a testvérnőre tehettek. Ó—ő most már rendben van. Látjátok? Rendben. [Egy testvér a gyülekezetben mondja, "Mégis nyissuk még ki az ajtókat Branham Testvér"—Szerk.] Igen, talán ha ki tudnátok nyitni az ajtókat, talán, vagy beengedni egy kis levegőt, amennyit csak tudunk valahogyan, látjátok.

⁶⁹ Most abban az időben, amint nekem az a látomásom volt és gondoltam, hogy én—én eltávoztam ebből az életből a gyöttelembé.

⁷⁰ És hét hónappal később itt a Clark Megyei Emlék Kórházban átestem a második műtéten. És akkor, amikor magamhoz tértem azt gondoltam, hogy kint állok nyugaton. Volt egy másik látomásom. És ott volt egy nagy arany kereszt az égen, és az Úr Dicsősége ömlött a keresztről. És én a kezeimet kitérítve *így* álltam, és a Dicsőség hullott bele a mellembe. És én . . . A látomás elhagyott. Apám ott ült és nézett rám, amikor a látomás jött.

⁷¹ Én mindig éreztem, ti . . . Mindazok az emberek, akik ismertek engem mindezekben az években, tudják, hogy én mindig nyugatra akartam menni. Ti tudjátok hogy van ez. Mindig valami vonzott nyugatra. De mivel egy csillagász ugyanezt a dolgot mondta nekem egyszer, hogy én nyugatra kell menjek . . . A csillagok, amikor azok keresztezik pályájukat és így tovább, én azalatt a jel alatt születtem, és hogy én soha nem leszek sikeres keleten; nyugatra kell mennem. És a múlt évben elmentem nyugatra, hogy betöltssem azt, ami egy élet vágya volt, látjátok, hogy—hogy megtegyem.

⁷² Miért vagyok én ott? Ez a legneveltségesebb dolog. Ott kint tartózkodni a sivatagban, száztíz dollár bérletet fizetni havonta amikor itt van fent egy ház, egy lelkész ház, bebútorozva számomra tudjátok. De ez az Úrnak a követése, látjátok, hogy—hogy ez minden, amit én tehetek. És ti ismeritek a látomásokat, és hogy mi történt ott kint. Most—most én ebben azt akarom mondani, hogy . . .

⁷³ Nos ha a mi testvérnőnk egy kicsit gyengének érzi magát Roy Testvér, és ő . . . vigyétek ki őt valahova, és ültessétek le itt egy szobába, ahol több levegőt kaphat vagy valami és ez teljesen rendben van, mert én úgy érzem, hogy ő most rendben lesz látjátok. Jól van. Csak el van bódulva, beteg. És így én—én mondom, hogy ha ő . . . ha ide akarjátok hozni őt ahol a levegő . . . nyisd ki ezeket az ablakokat Roy Testvér és ha a testvérnő át akar jönni, akkor—akkor az rendbe van. Látjátok, ha ő akarja hogy—hogy átjöjjön ide, nos csak ne féljetelek attól.

⁷⁴ Rá akarom tenni a kezeimet, amikor itt elhalad. Ti bocsássatok meg nekem csak egy percre. És Isten bocsásson meg nekem, mert . . . Ez ez, rendben van testvérem.

⁷⁵ Mennyei Atyám, ez itt a Te lányod itt ül ma reggel, és jött meghallgatni az Üzenetet, és . . . Sátán megpróbálja őt távol tartani ettől, de nem tudja. Ő nem tudja. "Sátán nem tudja, a Jézus Krisztus Nevében."

Rendben van. Nos, az ajtó, azt hiszem hogy ha egy kevés . . . ? . . . testvérek, akkor a levegő átjöhet ide hozzátok.

⁷⁶ Óh, füledtségről beszélünk, el kellene hogy menjetek néhány helyre a tengeren túl, ahol ők egyszerűen egymás hegyén

hátán halmozódnak leprával és rákkal. És óh, nekem, alig kapsz levegőt tudjátok, olyan helyeken. Azokban a nagy épületekben fekszenek, egyszerűen meg-megfertőződve betegségekkel. És tudjátok, hogy milyen egy lepra. Ott fekszenek fülek nélkül és a fél arca hiányzik, nincs karja, és kis karók lábak helyett és efféle dolgok, fekszenek, egymás hegyén hátán. És sokan közülük ott a helyszínen meghaltak, ott feküdtek az egymáson fekvés miatt, megpróbálva valahova bejutni tudjátok, hogy hallják az Üzenetet.

⁷⁷ És most—most ebben én elmondom nektek, hogy mi történt. A látomásban, amely nekem volt vissza fogok menni, mert elhoztam azokat, a két látomást, hogy megmutassam közülük az egyiket. Nekem nyugaton kellett lennem. Mindig vágyakoztam arra.

⁷⁸ És most a ma reggeli Üzenetnek a célja, hogy tudomására hozzam a gyülekezetnek, mindent amit ő megenged nekem hogy a gyülekezet tudomására hozzak, amennyire én tudom, amíg a . . . amint én tovább megyek. És ez megragadott engem, ezért én a gyülekezet tudomására akarom hozni. Nos, ez csupán ennek a Tabernacle-nak van, látjátok, itt. Most, és ebben a látomásban, az elsőben, itt van ami megtörtént.

⁷⁹ Miután a látomás megragadott engem és én annyira gyenge voltam, és elveszítettem azt az összes vért és elmentem . . . Azt gondoltam, hogy lesüllyedek egy végtelen Örökkévalóságba. Sokan közületek már hallották ezt tőlem ezelőtt, és—és lesüllyedtem egy végtelen Örökkévalóságba. Először én olyan felhő féleken mentem át, és azután sötétségen és süllyedtem le, le, le. És az első dolog tudjátok, hogy belekerültem az elveszettek területébe, és ott bent én—én sikítottam. És néztem, és ott egyszerűen minden, annak nem volt alapja. Soha nem tudtam megállni a zuhanásban. Úgy nézett ki hogy Örökké lefelé fogok esni. Nem volt megállás sehol.

⁸⁰ És azután micsoda különbség volt abban a látomásban, amely nekem itt nemrég volt, amikor a Dicsőségben voltam az emberekkel, az ellentét! De ebben, amint én zuhantam, és végül én—én sikítottam a papámért. Mivel még csupán egy gyerek voltam ez az, amit tenni tudtam. Sikítottam a papámért és a papám nem volt ott. És sikítottam az anyámért, "Valaki kapjon el!" És egy anya sem volt ott. Én csak mentem. És azután sikítottam Istenhez. Nem volt ott Isten. Semmi nem volt ott.

⁸¹ És egy idő után a legkomorabb hangot hallottam, amit valaha is hallottam és az a legborzasztóbb érzés volt. Nincs arra mód . . . Még a szó szerinti égő tűz is egy öröm lenne ahhoz képest ami az volt. Nos azok a látomások soha nem voltak tévesek. És az egyszerűen a legborzalmasabb érzés volt, amit valaha is éreztem, és ami . . .

⁸² Hallottam egy zajt, amely úgy hangzott mint valamilyen fajta egy—egy—egy kísérteties dolog. És amikor az volt, és odanéztem és láttam hogy közelednek, és azok asszonyok voltak. És rajtuk zöld anyag volt, éppen csak láthattam az ő arcukat, és nekik zöld anyag volt a szemük alatt. És a szemeik úgy néztek ki, mintha visszafelé állnának, mint egy—ahogy az asszonyok ma festik a szemüket, *úgy* ki van húzva, és csupán a szemeik és az arcuk. És ők így csináltak, “Úúh, úúh, úúh, úúh!” Óh, nekem!

⁸³ Én egyszerűen felkiáltottam, “Óh, Istenem, légy irgalmas hozzám. Légy irgalmas, Óh Istenem! Hol vagy? Hogyha visszaengedsz engem hogy éljek, én megígérem Neked, hogy egy jó fiú leszek.” Nos, ez volt az egyetlen dolog amit mondhattam. Nos, Isten tudja, és az Ítélet Napján Ő engem meg fog ítélni ezért a kijelentésért. Ez az, amit én mondtam, “Uram, Istenem, hadd menjek vissza, és én megígérem Neked, hogy egy jó fiú leszek.”

⁸⁴ És amikor meg lettem lőve, én hazudoztam, én majdnem minden olyat megtettem, amit meg lehetett tenni, csak egyetlen dolog amit én mondok. . . Jobb ha épp most letisztázom ezt amíg épp itt vagyok. És amikor lenéztem és láttam hogy majdnem félig ketté lettem lőve, akkor ezt mondtam, “Istenem, légy irgalmas hozzám. Tudod, hogy soha nem követtem el házasságtörést.” Ez volt az egyetlen dolog, amit Istennek tudtam mondani. Én még soha nem fogadtam el az Ő bocsánatát, és mindezeket a dolgokat. Én csak mondom, ezt tudtam mondani, “Én soha nem követtem el házasságtörést.”

⁸⁵ És azután ők kivittek engem oda. És azután, abban én kiáltottam, “Istenem, légy irgalmas hozzám. Én jó fiú leszek, csak engedj engem innen vissza,” mert tudtam, hogy van valahol egy Isten. És így segítsen nekem, amikor azok a sóhajtozó teremtmények ott voltak körülöttem, én csupán egy új jövevény voltam. És ami abban a legocsmányabb, legborzalmasabb, legistentelenebb érzés volt. . . Azoknak a nagy szemeknek, nagy szempilláknak a kinézete *úgy* és elkeskenyedett mint egy macskának, *így* visszafelé; és zöld anyag, és mintha fekélyes, vagy valami lett volna. És ők—ők így csináltak, “Úúh, úúh, úúh!” Óh, micsoda egy érzés! Nos, amikor én. . .

⁸⁶ Azután egy pillanatnyi idő alatt én visszatértem újra a természetes életbe. Az a dolog háborgatott engem. Azt gondoltam, “Óh, hadd legyen úgy, hogy soha többet ne menjek egy ilyen helyre; egyetlen egy emberi lénynek se kelljen egy olyan helyre mennie.”

⁸⁷ Hét hónappal később volt egy látomásom arról, hogy nyugaton álltam, és láttam azt az arany keresztet, amint lejött rám. És én—én tudtam, hogy van valahol az elkárhozottaknak egy régiója.

⁸⁸ Nos, én soha nem vettem figyelemre túlságosan, egészen négy héttel ezelőttig. A feleségem. . . Ebben az értelemben

még soha nem gondoltam erre. Körülbelül négy héttel ezelőtt a feleségem és én lementünk Tucson-ba, hogy vásároljunk valamit. És mialatt ott ültünk... A feleségem, mi bementünk a földszintre és—és ott volt egy csoport nőies kinézetű fiú, akiknek a haja úgy fel volt kócolva, tudjátok, amint az asszonyok teszik, és—és itt elől egy frufu volt lefésülve, és azokban a nagyon magas nadrágokban, valahogy, azt hiszem olyan beatnik, vagy akárhogyan is hívjátok őket. És ők ott voltak bent, és mindenki nézte őket, és a fejük *ilyen* nagy volt, mint azoknak az asszonyoknak, akik olyan “vízhullámú” hajvágást viseltek, tudjátok. És ők ott voltak lent.

⁸⁹ És egy fiatalasszony haladt el ott, és megkérdezte, “Mit gondol ezekről?”

⁹⁰ Azt mondtam, “Akkor magának szégyelni kellene magát, ha azokra gondol.” Mondtam, “Neki éppen annyi joga van azt tenni, mint magának. Egyikőjüknek sincs joga.”

⁹¹ Tehát én felmentem az emeletre, és leültem. És amikor úgy tettem, volt ott egy mozgólépcső, az a J.C. Penney üzletben volt, és a mozgólépcső hozta fel az embereket. Nos, nagyon rossz érzés támadt a gyomromban, amikor láttam azokat az asszonyokat oda fel jönni; fiatalokat, időseket, és közömböseket, ráncosak, fiatalok és mindenféle, kicsi pici rövid nadrágokban; az ő koszos testük, és azok a szexisen öltözött asszonyok, azokkal a nagy fejekkel, és íme ott jöttek. És az egyik éppen a mozgólépcsőről lejövet közeledett, éppen arrafelé közeledett oda, ahol én ültem a széken, a fejemet lehajtva ültem ott.

⁹² És megfordultam és odanéztem. És az egyikük, miközben a lépcsőn jött felfelé, ezt mondta, “Óh”, spanyolul beszélt egy másik asszonyhoz. Ő egy fehérbőrű asszony volt, aki egy spanyol asszonnyal beszélt. És amikor odanéztem, [Branham Testvér pattint az ujjával—Szerk.], én hirtelen megváltoztam. Íme, én ezt már láttam ezelőtt. A szemei, ti tudjátok, hogy miként teszik az asszonyok most, ahogy szemeiket festik éppen mostanában, mint a macskák, tudjátok *ilyen* módon teszik, és macskaszeművegeket viselnek, meg minden, tudjátok, *ilyen* szemekkel, és az a zöld anyag a szemeik alatt. Ott volt az a dolog, amit én akkor láttam, amikor gyerek voltam. [Branham Testvér többször kopog a szószéken.] Ott volt az az asszony ugyanúgy. És én teljes testemben elszibbadtam, és kezdtem körbenézni, és azok az emberek ott motyogtak, tudjátok, hangoskodtak az árakról és dolgokról az épületben. És én éppen...

⁹³ Úgy tűnt, hogy én csupán egy pillanatra átváltoztam. És néztem, és azt gondoltam, “Ez az amit én a pokolban láttam.” Ők ott voltak, a fekélyesek. Én azt gondoltam, hogy az tette őket olyanná, hogy a pokolban voltak, hogy azért volt olyan zöldeskék a szemük alatt. És itt voltak ezek az asszonyok kifestve

zöldes-kékkel épp úgy, ahogy az a látomás mutatta körülbelül negyven évvel ezelőtt.

⁹⁴ Látjátok, körülbelül negyven évvel ezelőtt volt az. Most ötvenégy vagyok; akkor tizennégy voltam. Tehát körülbelül negyven évvel ezelőtt én... És ez a... és ez amúgy is az ítéletnek a száma, látjátok. Nos ott volt...

⁹⁵ Én láttam azt és még szólni sem tudtam a feleségemhez, amikor jött. Ő odaát volt, és megpróbált Sárának és a gyermekeknek valamit venni, valami egy-egy ruhát vagy valamit az iskolához, és én—én még csak nem is... Még csak nem is tudtam szólni hozzá. Ő azt mondta, “Bill, mi a baj veled?”

Azt mondtam, “Édes, én egy... én majdnem egy halott ember vagyok.”

És ő azt mondta, “Mi a baj? Beteg vagy?”

Mondtam, “Nem. Csak valami éppen történt.”

⁹⁶ Most ő nem tudja. Ő várja, hogy ez a szalag visszatérjen. Még nem mondtam senkinek. És gondoltam, hogy várok, amint megígértem, hogy először a gyülekezethez hozom. Látjátok? A gyülekezethez hozom. Ez volt az én ígéretem. És ti fel fogjátok ismerni a mai este után annak az okát, hogy miért próbálom megtartani az ígéretemet. Látjátok?

⁹⁷ Azután azt gondoltam, amikor megfigyeltem azokat a fekélyes kinézetű szemeket azokon az asszonyokon. Voltak ott spanyolok, franciák és indiánok, és fehérek de mind az összes azokkal a nagy fejekkel, tudjátok, felborzolja azokkal a fésűkkel, ahogyan ők hátra fésülik egész naggyá és azután olyan lesz. Ti tudjátok, tudjátok, hogy ők miként csinálják, ahogy ők elkészítik. És azután azok a fekélyes kinézetű szemek, és a szemek a festékekkel, kihúzva úgy, mint macskaszemek. És ahogy ők beszélgettek és én újra ott voltam, ott álltam a J.C. Penney áruházban, újra a pokolban.

⁹⁸ Én—én—én annyira megijedtem. Azt gondoltam, “Uram, csak nem haltam meg, és Te mindezek után megengeded, hogy erre a helyre jöjek.”

⁹⁹ És ők ott voltak, úgy... Épp így körbe a látomás szerűségben, hogy alig tudta hallani azt a füleiddel, tudjátok. Csak a motyogás és az emberek viselkedése, és azok az asszonyok jöttek fel a mozgólépcsőn és ott járkáltak körbe, és az “Úúh, úúh!” Ott voltak azok a zöld, furcsa kinézetű szemek, és gyászos volt.

¹⁰⁰ És a feleségem odajött. És én azt mondtam, “Csak hagyjál egy percre magamra, édes.” Mondtam, “Ha nem haragszol, én—én—én haza akarok menni.”

És ő azt mondta, “Beteg vagy?”

¹⁰¹ Azt mondtam, “Nem, csak menjél tovább édes, ha van még valami vásárolni valód.”

Ő azt mondta, “Nem, végeztem.”

¹⁰² És én azt mondtam, “Hadd karoljak beléd.” Látjátok? És én kimentem.

Ő azt mondta, “Mi a baj?”

Azt mondtam, “Méda, én—én—én . . . Valami történt ott fent.”

¹⁰³ És amíg én az alatt voltam, ezt gondoltam, “Milyen napokban élünk? Lehet hogy ez a Harmadik Húzás?” Most van nekem itt néhány jegyzetem.

¹⁰⁴ Jézus. Mi felismerjük, hogy Jézus az Ő szolgálatában, miután Ő prédikált az embereknek. Most mi ebben nagyon a Szentírásnak megfelelőek leszünk. Miután Jézus befejezte az Ő szolgálatát, és az Ő szolgálatát a nép visszautasította. Most ti olvassatok a sorok között, és vonjátok le a saját következtetéseket. Emlékezzetek arra, amit én kezdetben mondtam nektek. Miután Ő prédikált . . .

¹⁰⁵ Ő úgy jött mint Aki azokra a napokra meg lett ígérve. Mi ezt mindnyájan tudjuk. Az Írások azonosították Jézus Krisztust, mint Messiást. Ez így van. Alaposan, és szilárdan igazolva lett Isten által és az Ő Igéje által, hogy Ő volt a Messiás. Ebben nincs kérdés. Ha bárki ezt kérdőre vonja, ha megteszed, akkor neked az oltárhoz kell jönnöd azzal, hogy “Ő nem Messiás volt” Ő világosan azonosítva lett, mint a Messiás. De miután Ő világosan . . . Isten azonosította Őt.

¹⁰⁶ Amint Péter mondta Pünkösöd Napján, amikor ő ott a Sanhedrinhez beszélt a négy . . . körülbelül négy nappal később. Ő azt mondta, “A Názáreti Jézus, Akiről Isten tett bizonyosságot közöttetek jelek és csodák által, melyeket Isten tett Ő általa közöttetek, amelynek mi mindnyájan tanúi vagyunk. Látjátok? Ti vettétek és gonosz kezekkel megfeszítettétek az Életnek Fejedelmét; akit Isten feltámasztott, és bemutatta ezeket a dolgokat, amelyeket ti láttatok.” Látjátok? Krisztus tovább élt. Természetesen még ma is él.

¹⁰⁷ Most miután Jézus nyilvánvalóan eljött, azonosította Önmagát; Isten azonosította Őt, és Ő prófétált. És az Ő prófétálásának napjai után, noha a Szentírás szerint azonosítva volt, az emberek visszautasították Őt. Ez így van. És Ő prédikált aztán, miután visszautasították Őt ott, azoknak, akiknek megvolt a lehetőségük arra, hogy üdvözljenek. Emlékezzetek, hogy amikor Ő prédikált, akkor megvolt bárki számára a lehetőség arra, hogy üdvözljenek. Mi nem tudjuk, hogy kik ők. Ők eleve el vannak rendelve. De Ő folyamatosan prédikált.

¹⁰⁸ De az Ő prédikálásának napjai után az Ő szolgálata tovább folytatódott, mert a legutolsó csoport, akiknek Ő prédikált, azok lelkek voltak, akik a pokolban voltak, akiknek nem lehetett

megbocsájtani. Én ezt világosan felolvastam a Bibliából itt, a Második Péterből. Látjátok? Ő elment és prédikált azoknak a lelkeknek, akik a tömlőcében voltak, ami a pokol, bezárva az Ítélet Napjáig.

¹⁰⁹ Mert, látjátok, az Ítélet nem most van, és most nincs égő pokol. Valaki azt mondja nektek, hogy “Az az illető most az égő pokolban van,” ez helytelen. Látjátok? Egy földi bíró éppen eléggé igazságos ahhoz, hogy mindaddig ne kárhoztasson el egy embert, amíg ő tárgyalásra nem lett hozva. És Isten soha nem fog bevetni egy embert a—a tüzes kemencébe addig, amíg ő először el nem lesz ítélve Isten Saját törvényei által. Ő visszautasította az irgalmat, így, látjátok, neki először egy tárgyalásra van szüksége, és az a tárgyalás a Nagy Fehér Trón Ítélet. De most ő egy tömlőcháznak nevezett helyen van.

¹¹⁰ Amint én láttam mindkét helynek a látomását, és az Isten kegyelme által. . . Én ezt nem azért mondom, hogy szentségtörő legyek, és ha ez téves, akkor Isten bocsásson meg nekem. Én hiszem, hogy én mindkét helyen voltam, látjátok, mindkét helyen. És láttam a megváltottakat, a megáldottakat; és láttam az elveszetteket, és azt ahol ők voltak. És ez az, amiért én ma úgy állok itt mint a ti testvéretek, hogy figyelmeztesselek benneteket arra, hogy megmeneküljete a lefelé menő ösvénytől. Soha ne menjetek azon az úton. És nektek minden megvan, amiért éljete, az áldott felfelé menő út, ahol a megváltottak vannak örömben és békességben, és nem tudnak vétkezni. Ők nem tudnak—nem tudnak szomorkodni. Nem tudnak. Ott, ott nincs semmi; ők tökéletesek. Láttam mindkét helyet! Tudom, hogy ez egy szörnyű állítás egy személytől hogy ezt tegye, de Isten az én Bírám, és én komolyan hiszem, hogy láttam mindkét helyet. Én—én hiszem ezt.

¹¹¹ És óh, távol legyen bármely személytől, hogy valaha is belépjen az elveszettek régiójába! Ha úgy állnátok, hogy forró drótot furnak át rajtatok, mindenféle módon kínoznának, az nem lenne olyan, mint az az ördögi gyötrelem ott azon a helyen. Semmi nem lehetne. . . az emberi elme nem tudná, az emberi elme nem tudná felfogni azt, hogy milyen az elveszetteknek a régiója. Azt semmilyen módon nem lehet megmagyarázni. És azt sem lehet megmagyarázni, hogy milyen az áldottaknak régiója, mert az olyan nagyszerű. Amaz annyira borzalmas, és Ez pedig annyira—annyira nagyszerű, hogy a különbség a nevetségéstől a fennségesig. Tehát ha valaki hall engem. . .

¹¹² Én kezdek egy öreg ember lenni. Nem tudom, hogy még mennyi van nekem hátra. Hamarosan ötvenöt éves leszek. És én—én nem tudom, a természet törvényei szerint nekem nem lehet túl sok évem. Én nem tudom, hogy ez a szalag hová fog eljutni. De hallja meg mindenki itt és a szalagon, vagy ahová csak eljut. Soha ne menjetek az elveszettek régiója felé. A pokolt abban a rossz állapotban nem tudnátok megfesteríteni. És bármit is tesztek,

ne legyetek soha... ne felejtsetek el ezt, hogy az áldottaknak régiója... Én ezt Szent Pállal mondanám, "Szem nem látta, fül nem hallotta, sem az ember szívébe nem juthatott el az, amit Isten azoknak tartogat, akik Őt szeretik." Tehát álljatok meg, ha hallgatjátok ezt a szalagot, és kapcsoljátok ki a gépet, és tartsatok bűnbánatot, ha még nincs üdvösségetek, és jöjjetek rendbe Istennel.

¹¹³ Én ezt első kézből való tapasztalat által mondom, ahogy a szívemben hiszem. És azt mondom, hogy ha ezek, ha ezek a látomások becsaptak engem, akkor Isten legyen irgalmas hozzám ezért az állításért. De a szívemben lévő őszinteséggel, tudva azt, hogy még soha egyetlen látomás sem volt téves, úgy én hiszem, hogy én mind a két helyen voltam. Távol legyen minden emberi lénytől, hogy a lefelé menő úton járjon!

¹¹⁴ Nos, Jézus, miután befejezte az Ő szolgálatát, prédikált azoknak a lelkeknek, akik megmenthetetlenek voltak, akiket nem lehetett megmenteni. Most a Biblia mondja nekünk azt "Ő elment és prédikált azoknak a lelkeknek, akik tömlöcben voltak, akik nem tértek meg." Amikor az irgalom oda lett nekik adva, ők gorombán visszautasították az irgalmat, és most ők várnak az Ítéletre. Óh, micsoda idő lehetett az! Óh, bárcsak lenne valamilyen mód számomra, hogy én ezzel megrázhatnám a világot, hogy megláttathassam velük, hogy mi a valóság.

¹¹⁵ És Jézus Maga mondta, "Amiként az Atya küldött Engem, Én úgy küldelek benneteket." És amiként az Atya elküldte Őt hogy prédikáljon az—az élőknek, azoknak akiknek volt reménységük, és azután bemutassa ugyanazt az Üzenetet azoknak, akiknek nem volt reménységük, ez most ebben az időben megfelelőnek tűnik, hogy ezt meg kell tenni, mert a Krisztus Szelleme él bennünk és ez nem változtatja meg az Ő természetét, illetve nem változtatja meg Isten rendszerét. Neki ugyanannak kell lennie minden generációban. Neki ugyanannak kell lennie. Azt mondta, "Amiképpen az Atya küldött Engem, Én úgy küldelek benneteket."

¹¹⁶ A szolgálatoknak ugyanazoknak kell lenniük olyannyira, hogy Ő azt mondta... Látom, hogy néhányan lejegyezték az Íráshelyeket. Szent János 14:12, "Aki hisz Énbennem, az megcselekszi ugyanazokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek." Látjátok, "a cselekedeteket," prédikálni az elveszetteknek, gyógyítani a betegeket, és azután azoknak, akiknek lehetetlen valaha is üdvözülni. Látjátok? A munka ugyanúgy ment tovább. Tehát ez volt, (ez volt?) így fejezném ki, hogy Jézus Krisztus szolgálata újra meg van testesülve az Ő Gyülekezetében ezekben az utolsó napokban. Ez az, amit sokan hiszünk. Én veletek együtt hiszem. Én ezt hiszem. Ha nem hinném, akkor valami mást tennék ezzel. Mert, végül is, én vagyok az akire vonat... akire ez vonatkozik. És ha az Isten

Szelleme bennetek van, akkor érdekelve vagytok az emberek iránt.

¹¹⁷ Volt egy Iráshely, amely mindig zavarba ejtett engem, hogy Mózes miként mondhatott Istennek egy jobb ötletet, mint ami Istennek volt, míg végül rájöttem, hogy az a Krisztus Szelleme volt Mózesben. Látjátok?

¹¹⁸ Isten azt mondta, “Mózes, válaszd el magad tőlük. El fogom pusztítani az egész dolgot, és újra kezdem veled.”

¹¹⁹ Ő azt mondta, “Uram!” Ő bedobta magát a résbe, és ezt mondta, “Vegyél engem. Töröld ki az én nevemet.” Ezek felé az emberek felé, akik lázadoztak, de az ő szíve értük ment. Látjátok?

¹²⁰ És amikor egy lelkész, akinek az emberek a szívéen vannak . . . Hogyan érezhetném én magam valaha is igazolva az én . . . Isten előtt, és a magam számára, ha valaha is visszatartanék valamit az emberektől, akiket jobban szeretek mint magamat. Hogyan vehetne egy ember egy személyt a gyülekezetbe egy kézfogással, vagy valami fröcsköléssel, vagy valami hamis keresetséggel, vagy valami által, és utána hagyni őket hogy heverjenek a—a hazugság befolyása alatt, tudva, hogy a Biblia ott fekszik, és azt mondani hogy ő szereti azt a személyt?

¹²¹ Noha koldulnom kellene a megélhetésemért, vagy bármi is legyen, de hadd legyek becsületes Istennel és az emberekkel, hogy az Igazat mondjam nekik. Soha ne legyek egy csaló. Hogyan csaphatom be azt, akit szeretek? Noha meg kell sértenem őket, mégis szeretem őket. Ez az oka, hogy elfenekelitek a gyermeketeket, mert szeretitek őt. Nem azért mert nem szeretitek őt; hanem azért mert szeretitek őt. Ha ő helytelen, akkor ő meghal ha nem helyesbítitek őt.

¹²² Nos, így volt a szolgálat. Ahogy az volt, úgy van az ma is. Prédikálva lett, és alaposan igazolva lett az Isten Igéje által úgy, hogy az nem lehetett ember, hanem Istennek kellett lennie. Annak kellett lennie. Figyeljétek meg, hogy ugyanazok a szellemi jelek, amelyeket Jézus tett, újra megjelentek a földön az utolsó napokban. Ugyanaz a szellemi jel, amellyel Ő Önmagát mint Messiást igazolta, az ma is azonosította Őt. Ő még mindig a Messiás! Ugyanaz az anyagi jel jelent meg a földön, amely Ő általa is megjelent, ami Ő volt. Ugyanaz a Tűzoszlop, amelyet Szent Pál látott, ugyanaz, mindez újra megtörtént, benne ugyanazzal a természettel, ugyanazt a dolgot cselekedve.

¹²³ Jézus állította, hogy Ő semmit nem tett addig, amíg az Atya meg nem mutatta Neki. És az Atya a Szent Szellem, mi felismerjük ezt. Az csupán Istennek egy tisztsége. Ha nem az, akkor melyikük Jézus Krisztusnak az Atyja? Jézus azt mondta, hogy Isten az Ő Atyja, és a Biblia azt mondja, hogy a Szent Szellem volt az Ő Atyja. Nos, ti nem csinálhattok Belőle egy törvénytelen gyermeket, így a Szent Szellem az Isten, tehát Jézus

is Isten volt. Tehát Isten, Atya, Fiú, és a Szent Szellem az... Az a... Ezek az egy Istennek a három tisztségei. Ez három tulajdonság, de ugyanaz az Isten.

¹²⁴ Ti Istennek egy része vagytok, és én is Istennek egy része vagyok, látjátok; De én nem az egész Isten vagyok, és ti sem vagytok az egész Isten. Látjátok? Látjátok? Hanem ezek Isten tulajdonságai mirajtunk, mint fiúkon, akik Jézus Krisztus által lettünk örökbe fogadva. Aki Isten Maga testté lett, hogy meghaljon értünk.

¹²⁵ Nos, a Szent Szellem mindig mutatott Neki eljövendő dolgokat, és Ő soha nem hibázott. Az mindig tökéletes volt. Így van ez? Ő nem tulajdonított Magának érdemet. Ő Istennek adta az érdemet. Azt mondta, "A Fiú semmit nem tehet Magától, hanem amit lát hogy az Atya teszi." És az Atya, a Szent Szellem volt az Ő Atyja. Így van ez? "József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert Az Aki őbenne fogantatott, a Szent Szellemtől van," aki az Ő Atyja volt. És a Szent Szellem mutatott Jézusnak eljövendő dolgokat, és elmondott neki dolgokat, amelyek voltak.

¹²⁶ És Ő volt az Isten-Próféta. Mert az Úr Igéje csak a prófétához jön; megmutatva, hogy a Beszédnek jöttek kisebb formában, és a próféták leírták azt, amit az Úr mondott nekik. De Ő semmit nem írt, mert Ő volt az Ige. Ő volt az Ige.

¹²⁷ Figyeljétek meg, hogy ugyanaz a Szent Szellem, aki Benne élt, "Még egy kis idő és a világ nem lát engem többé; de ti megláttok Engem, mert Én veletek leszek, mégpedig bennetek, a világ végezetéig. Én eljövök hozzátok," mondta Ő. "Én", az Atya volt, aki Benne volt, "aki hozzátok fog jönni." És Ő azt mondta, "Amikor a Szent Szellem rátok száll, akkor Ő ki fogja jelenteni nektek ezeket a dolgokat, amelyeket én tanítottam nektek, és meg fogja mutatni nektek az eljövendő dolgokat." Ime itt vagyunk most.

¹²⁸ Most mi megfigyeljük, hogy amiként a Szent Szellem akkor munkálkodott a Gyülekezetben, úgy a Szent Szellem pontosan ugyanazokat a dolgokat tette ma; bejelentve a Tűzoszlop által épp úgy ahogy az a kezdetben volt, ugyanaz a dolog. És látva hogy ez Jézusra jött, János bejelentette azt a Jordán folyónál. És bebizonyított mindent, még annak tudományos fényképeivel is. Nem lehet vitatni. Az tudományos volt. Az anyagi volt. Az nem egy misztikus gondolat volt. Nem pszichológia volt. Amint azt George J.Lacy mondta, "A kamera mechanikus szeme nem vesz fel pszichológiát. A fény megütötte a lensét."

¹²⁹ És mi a helyzet veletek, gyülekezet, akik itt voltatok körülbelül hat vagy nyolc hónappal ezelőtt amikor ezt mondtam, "IGY SZÓL AZ ÚR, hogy én Tucson, Arizoná-ba fogok menni. Lesz egy robbanás, és hét Angyal fog megjelenni." Emlékeztek? [A gyülekezet mondja, "Ámen."—Szerk.] Még a... Isten annyira

valóságossá tette, hogy még a *Look* magazin is fényképet készített róla. Szellemi, előre látva, anyagi formában megjelenve pontosan úgy, a hét Angyal, akik elhozták az egész Szent Írás lebonyolítását. Mert az egész Biblia minden titka a Hét Pecséten fekszik. Mi tudjuk, hogy Ez a—a Könyv, Annak pecsétjei, Azokkal kiegyenlítette. Az egész Könyv titkai abban a Hét Pecséten voltak, amelyet az Úr enged nekünk hozni.

¹³⁰ És itt ülnek emberek ma, akik jelen voltak ott akkor velem, amikor az történt. A *Look* magazin ugyanazt a dolgot bizonyította, hogy az—az ténylegesen megtörtént. Azért mert Isten volt az aki azt mondta. Isten volt az, Aki az Ő Igéje mögött áll, hogy elvégezze Azt amikor Ő azt mondja, hogy Ő meg fogja tenni. Ezért, ez nem valaki ember, testi személy mint én magam, aki közöttetek emberek között van. Ez az Örökkévaló Isten.

¹³¹ Ő embert használ. Ez igaz. Ő semmit nem tesz azon kívül, amit Ő ember által tesz. Mi felismerjük ezt. Ő, ez az Ő—ez az Ő képviselője. Ez az amit Ő választott. Miért, én nem tudom. Ő megtehetette volna, hogy a nap prédikálja az Evangéliumot. Ő megtehetette volna, hogy a szél prédikálja az Evangéliumot. Ő megtehetette volna, hogy a szél tegyen dolgokat, de Ő embert választott.

¹³² Ez volt az Ő szándéka, hogy ember beszéljen vissza emberhez; nem önmaga, hanem “Az Úr Igéje a prófétákhoz jött,” a próféták, a prédikátorok. És az a próféták, aki megtagadja az eredeti Igét, hogyan lehet ő egy igazi próféta? Látjátok? Ő nem lehet, mert ő megtagadja az Ige Igazságát. És azután ha nem tagadja, akkor ez az Ige Maga, ha Az az Ige igazsága által van prédikálva, és a Szent Szellem igazsága által, akkor Az ki fog nyilvánítani minden ígéretet, amelyet Az megígért. Ez az, ahogy mi tudjuk, hogy helyes vagy nem helyes. Ez az, amit Jézus mondott, “Ha Én nem cselekszem azt, ami Rólam meg lett írva, akkor ne higgyetek Nekem.” Látjátok? Most mi látjuk ezeket a dolgokat.

¹³³ Emlékezzetek, hogy a Hét Pecset be lett fejezve, és amikor az a hét kijelentett Igazság. . .

¹³⁴ Egyet azok közül Ő nem engedett meg nekünk, hogy megtudjuk. Mi. . .Hányan voltak itt a Hét Pecsétnél, és hallottátok? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Azt hiszem, hogy mindannyian. Látjátok, a—a Hetedik Pecset, Ő azt nem engedte meg.

¹³⁵ Ő közvetlenül ott állt a szobában és kijelentette mindegyiket. És ha én valaha is az életemben prédikáltam úgy, hogy az ihletve volt, akkor az volt az. És annak számotokra igaznak kell lennie. Itt álltam és elmondtam nektek, hogy az meg fog történni, és odamentem és még a tudomány is és minden más, a tudományos kutatás és minden, az emberek számára ez rejtély, bebizonyította, hogy az ott megtörtént. És egyenesen

visszajöttem és ti hallottátok azt felfedni, és minden Ige pontosan helyessé lett téve. Milyen napokban élünk? Hol vagyunk?

¹³⁶ És emlékezzetek a Hatodik Pecsétben, ahol mind a Hét Trombita szól, az a Hatodik Pecsét alatt van. Amikor ahhoz jutunk akkor meg fogjátok látni. Mind a (hét) Trombita a Hatodik Pecsétben következett be.

¹³⁷ A hét az mindig a rejtély. Figyeljétek a hetet, az a befejezés. Az volt az Úr Eljövele. A Menny csendes volt, nyugodt, senki nem mozdult. Mert Jézus Maga mondta, "Még egy Mennyei Angyal sem tudja, hogy mikor fogok visszatérni. Még Magam sem tudom, hogy mikor. Az Atya helyezte azt az Ő elméjébe." Isten tudja egyedül azt, a Szellem. Azt mondta, "En nem tudom." Akkor az nem lett kijelentve. Amikor a Hetedik Trombita szólt... vagy a Hetedik Angyal, akkor egy-egy Pecsét ki lett nyitva, azután csend volt a Mennyben. Látjátok, az nem lett megadva, hogy mi fog megtörténni.

¹³⁸ De a Hatodik Pecsét alatt, ahol azok a Trombiták megnyitak. Emlékezzetek, hogy azalatt, mi felismerjük, hogy a Bárány előjött, megjelent a színen. Ő elhagyta a Kegyelem Székét. Az ő megváltási munkája be lett fejezve. És Ő előjött és elvette a Könyvet Annak a jobb kezéből, aki a Trónon ült és "idő többé nem volt." És azonnal megjelent egy angyal a hetedik részben, vagy a 10. részben és a 7. versben, ezt mondva... Ez az Angyal lejött és megesküdt, hogy "idő többé nem leszen."

¹³⁹ De látjátok, ebben a Könyvben az volt, ami meg lett váltva. Az a Megváltás Könyve volt. És minden amit Ő megváltott, az be volt írva abba a Könyvbe. Mindenki akiért Ő meghalt az be volt írva abba a Könyvbe, és Ő nem hagyhatta el az Ő közbenjáró Székét addig, amíg Ő mindent alaposan meg nem váltott. És Ő nem tudta megváltani azokat a keresztnél, mert ők előre el voltak rendelve a Bárány Életének Könyvében, és Neki Ott kellett maradnia hogy közbenjárjon amíg az utolsó személy be nem lett fejezve. Dicsőség!

¹⁴⁰ De egy napon Ő felemelkedett Onnan, és előjött. Hol volt a Könyv? Az még a tartalmi Tulajdonosnál, a Mindenható Istennél volt. És János körbenézett, és sírt, mert nem volt senki méltó arra, hogy egyáltalán ránézzen a Könyvre, és különösen nem arra, hogy megnyissa a Pecséteket, hogy kijelentse hogy mik voltak az elrejtett titkok.

¹⁴¹ A titkok a Hét Pecsétben voltak. Amikor ez a Hét Pecsét ki lett nyitva, akkor az megnyitotta az egész Bibliát. A Hét Pecsét; Az Hét Titokkal volt bepecsételve, és az a Hét Pecsét tartotta Annak az egész titkát. És az volt a Megváltás Könyve, az Új Szövetség.

¹⁴² Nem az Ó. Az csupán az Új Szövetség számára hirdetett. "Ők lettek... nem lehettek tökéletesek nélkülünk," Zsidók 11.

Látjátok? Látjátok? Nos, a megváltás csak akkor jött, amikor a Megváltó meghalt. És ők feltételelesen a bárányoknak vére alatt voltak; és nem a Megváltónak; ők még nem voltak megváltva addig, amíg a Megváltó el nem jött.

¹⁴³ Figyeljétek meg most, amikor ez a Megváltó... János körbenézett, és ott ült Isten a Trónon a Könyvvel az Ő kezében, amely Hét Pecséttel be lett pecsételve, és a megváltás egész terve abban volt.

¹⁴⁴ És azt elveszítette az emberi faj, Ádám. És Isten... Hová ment az vissza? Sátán nem vehette azt; ő csak azt okozhatta, hogy ő elveszítse azt. De hová ment akkor az a Könyv? Nem az emberi fajhoz tartozott. [Branham Testvér többször kopog a szöszéken.—Szerk.] Az áldások nem ide tartoztak; itt az emberi faj elveszítette azt. Így az egyenesen visszament az eredeti Tulajdonosához, aki Isten volt.

¹⁴⁵ Ő itt ült Azzal, és Ő szólított valakit, valaki embert, hogy jöjjön és igényelje Azt.

¹⁴⁶ János körbenézett, és egy ember sem volt a Mennyben, sem a földön, senki, semelyik Angyal, semmi nem vehette a Könyvet, és nem oldhatta fel a Pecséteket, még csak nem is nézhetett Rá. Senki ember nem volt méltó. János azt mondta, hogy keserűen sírt.

¹⁴⁷ Akkor egy Angyal jött hozzá ezt mondva, “Ne sírj János, mert a Júda Törzsének Oroszlánja győzött, és Ő méltó.”

¹⁴⁸ És János odanézett hogy lássa a bárányt... vagy lássa az oroszlánt, és mit talált ő? Egy Bárányt, és az egy Véres Bárány volt, egy Bárány, amely megöletett. Milyen régen? A világ megalapításától.

¹⁴⁹ A Bárány előjött, odament Hozzá, Akinek a jobb kezében ott volt a Könyv, és elvette a Könyvet; felmászott a Trónra, és leült. Erről van szó. Annak vége volt (mikor?) amikor a Pecsétek ki lettek jelentve. Amikor az utolsó, az volt minden, amit Ő megváltott, és nem volt semmi... .

Ő megváltani jött.

¹⁵⁰ Azt mondjátok, “Miért nem váltotta Ő meg őket negyven évvel ezelőtt? Kétezer évvel ezelőtt?”

¹⁵¹ Látjátok, az Ő neveik benne voltak az Élet Könyvében, abban a Könyvben. És Neki itt kellett állnia, mert Isten szándéka az volt, hogy megváltsa őket. Az ő neveik bele voltak írva a Bárány Életének Könyvébe a világ megalapítása előtt. A Bárány azzal együtt be lett téve, hogy megölessen. Itt jött a Bárány, amikor meg lett ölve, visszajött, hogy közbenjárásokat tegyen.

¹⁵² Figyeljétek Őt! Lesznek sok utánzások, sok minden más, de valóban voltak valakik, akik meg lesznek mentve, mert Ő... A Gyülekezet előre el lett rendelve, hogy szeplő és sömörögzés nélküli legyen. Ő Ott lesz. És a Bárány abból a célból halt meg.

És aztán amikor a Könyvben lévő utolsó név meg lett váltva, a Bárány előjött és elvette a Könyvet, “Én vagyok Az, aki ezt megtettem!”

¹⁵³ Az Angyalok, a Kérubok, a huszonnégy Vén, a Lelkes állatok, minden ledobálták koronáikat, és leestek a Trón előtt, és azt mondták, “Méltó vagy Te!”

¹⁵⁴ János azt mondta, “Minden a Mennyben és a földön hallott engem kiabálni, ‘Ámen,’ kiáltottam, ‘Hallelujah,’ és dicséretet Istennek. A kiáltás felszállt. Miért? Az ő neveik benne voltak abban a Könyvben, hogy ki legyenek jelentve, és a Bárány kijelentette azokat.

¹⁵⁵ A Bárány váltotta meg azokat, de Ő nem jöhetett elő addig, amíg minden név ki nem lett jelentve, és az a Hatodik Pecsét alatt történt meg, mielőtt a Hetedik fel lett törve. Azután a szeplőtlenek . . . Aztán a Bárány eljött azokért, akiket Ő megváltott. Jött, hogy igényelje azt, amit Ő megváltott. Neki azok már megvoltak, épp itt a Könyvben, kivette Azt az Ő kezéből. Most Ő jön, hogy vegye azt, amit Ő megváltott. Ez az Ő munkája. Ő elvégezte. Eljött, hogy elvegye. Óh, micsoda egy—micsoda egy idő! Bebizonyította, a Hetedik Pecsét bebizonyította. Visszajött és vette a Megváltás Könyvét!

¹⁵⁶ Figyeljétek meg, hogy ennek a hetedik angyal Üzenetének kellett lennie, amelynek a hetediket ki kellett jelentenie, a Hét Pecsétet. Jelenések 10:7, nos, ti meg fogjátok azt találni. Látjátok?

¹⁵⁷ “És ő látta ezt az Angyalt, amint lejött, az Ő lábait rátette a földre és a tengerre,” ez volt Krisztus, “szivárvány volt az Ő feje felett.” Figyeljétek meg Őt, megtaláljátok Őt a Jelenések 1-ben újra, “a szivárvánnyal az Ő feje felett; úgy nézett ki mint jáspis és sárdius,” és így tovább. Itt jött Ő, egyik kezét . . . “Egyik lába a szárazföldön, és a másik a vizen; felemelte az Ő kezét. Szivárvány volt az Ő feje felett,” még mindig. Ez egy szövetség. Ő volt a Szövetség Angyala, aki Krisztus volt; egy kis időre kisebbsé tétetett az Angyaloktól, hogy szenvedjen. Ott jött Ő, “És felemelte kezét az Ég felé, és megesküdött Arra, aki örökkön örökké él,” az Örökké Valóra, az Atyára, Istenre, “hogy idő többé nem lesz,” amikor ez megtörténik. Az befejeződött. El lett végezve. Be lett fejezve.

¹⁵⁸ És azután az Írás azt mondja, “És a—a hetedik földi angyal Üzenetében,” a földön lévő hírnök, a hetedik és utolsó Gyülekezeti Kor, “az ő szolgálatának kezdetekor,” amikor az elkezdődik a földön, abban az időben, “az Isten titkai, a Hét Pecsét titkai ismertetve lesznek abban az időben.” Most mi látjuk, hogy hol vagyunk. Lehetett az, barátaim, lehetett az? Figyeljétek meg, minden lehetséges.

¹⁵⁹ Mindazok, akik meg lettek váltva a Könyvben, Ő előjött a megváltásra. Mindazok, akiket meg kellett váltani, benne voltak

a Könyvben, előre elrendelve a világ megalapítása előtt. Ő eljött, hogy megváltsa azt. Mindenki akit Ő megváltott, abba bele volt írva.

¹⁶⁰ Most fel akarok tenni nektek egy kérdést. És ti emberek akik a szalagot hallgatjátok, figyeljétek nagyon. Azok a szörnyű szemek, azok a szörnyű fejek, lehet hogy azért van hogy ez az Üzenet annyira a modern kor asszonyai ellen volt? Ez lehetett az utolsó angyal Üzenete? Mit mondott Ő ott lent a folyónál körülbelül harminchárom évvel ezelőtt? “Amint János el lett küldve,” látjátok, “hogy bejelentse Krisztus első eljövetelét, úgy a te Üzeneted a második Eljövetelét fogja bejelenteni.” Körbe a világon, és ez az amit ez tett, tehát az Eljövetelnek közel kell lennie. Figyeljétek meg, hogy mi történik most.

¹⁶¹ Miért? Megvakartam a fejemet. Fetrengtem a párnámon. Járkáltam a szobában. “Mi a baj veled?”

¹⁶² Néhány nappal ezelőtt megkérdeztem két embert akikkel együtt utaztam. Egy alkalommal megkérdeztem Jack Moore-t. És mindnyájan ismeritek Jack Moore-t. Hozzá megyek Shreveportba. Azt mondtam, “Jack Testvér, te olyan közeli barát voltál amilyen csak lehetett nekem a földön.” És mielőtt megkérdeztem őt, megkérdeztem a feleségemet.

¹⁶³ Ha valaki bármit tud rólam, a rossz tulajdonságaimat és—és mindent, az az én feleségem, látjátok, egy drága személy. És én azt mondtam neki egy napon, ezt mondtam, “Édes, mint a te férjed, én az Evangélium szolgája vagyok. Én nem akarok szégyent hozni Arra, akit szeretek. Nem. Nem akarlak megbántani téged. Nem hoznék rád szégyent. Isten mentsen engem, hogy valaha is olyat tennék, ami megbántana téged. És mit gondolsz, hogy mennyivel inkább megbántaná Istent, hogy mennyire szeretem Őt! Te az én feleségem vagy; Ő az én Üdvözítőm és Istenem. Fel akarok tenni neked egy kérdést. Ne térj ki. Az igazat mondjad.” Mondtam, “Olyan sokat tanulmányoztam, hogy...”

¹⁶⁴ És szerettem volna tudni. Én egy, én—én egy lelkiző, furcsa, különös vagyok. Én tudom ezt. Mindenki azt mondta, “Micsoda egy személy!” Nos, látjátok, te nem csinálhatod magadat. Te az vagy, ami vagy, az Isten kegyelme által.

¹⁶⁵ És én—én—én azt mondtam, “Elveszítettem egy kicsit az eszemet, tudod, és—és valahogy elment?” Azt mondtam, “Miért ítélem én azokat az asszonyokat állandóan, amikor szeretem őket?”

¹⁶⁶ Ők azt mondták, hogy én egy “asszonygyűlölő vagyok,” én egyszerűen nem gyűlölöm...hogy én “gyűlölöm az asszonyokat.” Látjátok? Ez helytelen. Én szeretem az asszonyokat, akarom mondani úgy, mint az én testvérnőimet.

¹⁶⁷ Én nem fogom megveregetni a hátadat, ha látom, hogy helytelen vagy. Ezt mondhatom neked. Én ahhoz túlságosan szeretlek benneteket. Valaki, aki azt tenné, az egy másik fajta szeretet. Látjátok? Én szeretlek benneteket, mert szeretem amik vagytok; ti segítői vagytok egy Isten fiának, és része vagytok neki. Látjátok? És én—én szeretlek benneteket, mert hogy—hogy ti a férfi képére lettetek alkotva, és az ember az Isten képére lett alkotva, ezért így együtt ti egyek vagytok Krisztusban. Ez az amiért én szeretlek benneteket. Bármely más dolgoknak semmi köze ehhez. Isten tudja egész életemben. Látjátok? Ez így van. Én szeretlek benneteket. Miért állnék fel és állandóan. . .

¹⁶⁸ Amikor ők azt monják, “Mondd meg az összes asszonyoknak amikor azt mondják hogy jönnek meghallgatni Branham Testvért prédikálni, hogy félsüljék másképpen a hajukat. Vegyenek fel egy kalapot, vagy valamit, vagy mást, mert ő el fog kezdeni harsogni a rövid hajakról, és a ti. . . Ne viselj kifestést,” és így tovább ilyenek. Ez az amit ők tettek. “Óh, ő beszélt valakiről. . .”

¹⁶⁹ Azt mondta, “Miért nem. . .” Mondta, “Az emberek azt hiszik, hogy te egy próféta vagy. Miért nem tanítod az asszonyokat arra, hogy miként vegyenek nagy szellemi ajándékokat, és ilyen dolgokat, ahelyett, hogy nekik ilyen dolgokat tanítasz?”

¹⁷⁰ Azt mondtam, “Ha ők nem akarják megtanulni az ABC-jüket, akkor hogyan fognak tudni algebrát?” Látjátok? Először legyetek rendben.

¹⁷¹ És minnél többet prédikáltam, annál rosszabb lett. Azután te azt mondod, “Miért nem fejezed be?” Nem, uram. Kell hogy legyen ez ellen egy hang, egy tanú.

¹⁷² Az egyik legnagyobb ember manapság a szolgálatban nem olyan régen rám tette a kezét, és azt mondta, “Én imádkozni fogok érted Branham Testvér, ha megengeded ezt, hogy Isten vegye ezt ki a szívedből.” Mondta, “Hagyd azokat az asszonyokat békén, azokban a dolgokban.”

¹⁷³ Azt mondtam, azt mondtam, “Te hiszel ebben, uram? Te egy szentség prédikátor vagy.”

¹⁷⁴ Ő azt mondta, “Persze. Én nem hiszem azt, de” mondta, “Ez az—ez az ő. . .”

Mondtam, “Nem.”

Ő azt mondta, “Ez a pásztorok dolga.”

Én azt mondtam, “Ők nem teszik azt.”

¹⁷⁵ Valakinek ezt meg kell tenni. A folyót keresztezni kell. A bőrt le kell húzni. Én nem akarom ezt tenni. Isten tudja, hogy én ezt nem akarom tenni. Azok az asszonyok közül sokan táplálják a gyermekeimet, és ők majdnem letennék az életüket értem. Gondoljátok, és az Isten kegyelme kiöntetett a Szent Szellem

által, gondoljátok hogy én csendben állhatnék, miközben látom azt a szegény személyt átbukni az Örökkévalóságba remény nélkül, ha nem kiáltok fel ellene?

¹⁷⁶ Nem azért hogy okoskodó legyek; de ennek a nemzetnek a szelleme, a gyülekezet szelleme, nos nem a Krisztus Szelleme; a gyülekezet, felekezet szelleme kilóditotta ezeket az asszonyokat odaát abba a zúrzavarba. És én csupán egy kiáltó hang vagyok, “Gyertek ki belőle. Meneküljetek attól a szennytől.” Ne engedjétek, hogy az ördög ilyen dolgot tegyen veletek. Az helytelen!

¹⁷⁷ És ti az Isten Összejövetelének népe megengeditek az asszonyoknak, megengeditek, hogy lenyírák a hajukat, de megtiltjátok, hogy kifessék magukat. Valójában a kifestés ellen nincs Íráshely, de a haj lenyírása ellen van. Még arra sem alkalmas, hogy Isten előtt imádkozzon, mondja a Biblia. A férjnek joga van való levelet adni neki és elhagyni őt. Ez így van. Ő a világnak úgy mutatja be magát, mint egy erkölcstelen asszony. A Biblia mondta így. Megcsúfolja saját férjét, amikor ezt teszi. Ez pontosan az, amit a Biblia mond. Látjátok?

¹⁷⁸ Nos, de egy kifestést viselő asszony, mi úgy találjuk, hogy a Bibliában egy asszony tette ezt, csak egy. Az Jézabel volt. Ez az aki ő volt. Az egyetlen személy a Bibliában, aki valaha kifestést viselt, Jézabel volt, és Isten azonnal megetette őt a vad kutyákkal. Ő dicstelenné vált, és még az ő... Minden, minden dolgot amely gonosz, Jézabelnek hívják.

¹⁷⁹ Nektek nem kell azt tennetek. Nem kell hogy azt tegyétek. Akkor mi készíten benneteket arra? Az ördög szelleme.

¹⁸⁰ Nem ismeritek fel. Tudom, hogy nem. Ti—ti túlságosan jó emberek vagytok. Ti jók vagytok. Ti kezét ráztok velem, beszéltek velem.

¹⁸¹ És én szeretlek benneteket. Ez így van. De ha én látom ezt, akkor nem lennék képmutató...Pál azt mondta, “Nem vonakodtam kijelenteni nektek az Isten egész Tanácsát.” Ne legyen rajtam egy asszonynak a vére sem azon a Napon, vagy férfié sem. Én elmondtam nektek az Igazságot. Én nem szívesen tettem ezt; nem azért, mert nem akarnám azt tenni amit Isten mond nekem, hogy tegyem, hanem szeretlek benneteket. Nem akarlak megsérteni benneteket, tehát mit tegyek? De a tiszta, Isteni Szeretet erre fog készíteni benneteket.

¹⁸² Jézus még azért is imádkozott, hogy a keresztet elkerülje. “Lehetséges lenne, hogy elmúlna ez a pohár?” Mondta, “Mindazáltal ne az Én akaratom, hanem a Tiéd.”

¹⁸³ Nekem kell annak a személynek lennie, aki ezt mondja? Nekem kell vennem azokat a drága asszonyokat, akik annyira kedvesek, meg minden, és egyszerűen darabokra nyúzni őket? Nekem kell ezt? Nekem fog kelleni venni az én lelkész testvéreimet, és ott állni és azt mondani nekik, hogy ők szeretik a

pénzt és—és a felekezetet jobban mint Istent? Nekem, az én drága testvéreimnek, akik átkaroltak . . . Óh, nekem kell ezt megtenni? Óh Istenem, ne engedd nekem ezt tenni.

¹⁸⁴ De én nem vonakodtam kijelenteni nektek a teljes Tanácsot. Ez a valódi Szeretet, amely engem erre készítetett.

¹⁸⁵ Ez az amiért ez az Üzenet ilyen módon van? Sehol máshol a világon nem ilyen. [A gyülekezet, “Ámen.”—Szerk.] Hol van ez? Rendben. Ők félnek. Látjátok? De ez félelem nélkül volt. Pontosan. Isten mindig ilyen, látjátok. Rendben. Ez az, amiért az asszonyok úgy meg lettek dorgálva ez által az Üzenet által? Nem tudva, nem volt kijelentve. Meg lett nekem mutatva, de nem értettem azt egészen az egyik napig. Látjátok? Nézzetek oda. Rendben. Biztos, hogy illeszkedik a szolgálathoz.

¹⁸⁶ Most várjatok egy percet. Volt már ezelőtt egy olyan idő, amikor egy asszony világ lett? Igen. A történelemnek megfelelően Illés napjaiban volt egy Jézabel nevezetű asszony. És ő uralkodott az Isten gyülekezete felett, amiről a Biblia mondja hogy az utolsó napokban újra fog; az ő szelleme a gyülekezeten, egy szervezeten át. És ő egy parázna lesz, és vele együtt az összes többi gyülekezet prostituált lesz, éppúgy mint ő. Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

¹⁸⁷ Jelenések 17. azt mondja, “Ő egy parázna, és ő A PARÁZNÁK ANYJA.” Ez nem lehet férfi. Ezek asszonyok. Látjátok? És ők mind be lettek dobva elevenen a Tüzes Tóba, és meg lettek emésztve. Igaz ez? Ime itt van.

¹⁸⁸ Figyeljétek meg azt amikor Jézabel színre lépett, akkor felemelkedett ellene egy férfi. Isten hozott egy férfit. Még azt sem tudjuk, hogy honnan jött. Az ő szolgálatának nem volt háttere. Ő soha nem volt sem pap, sem semmi. Ő előjött egy öreg torzonborz erdei emberként, Illésnek nevezve, és ő a fejszét a fák gyökerére vetette, és gyűlölték őt. Nem csak ez, hanem az ő egész gyülekezete gyűlölte őt.

¹⁸⁹ És egy alkalommal azt gondolta, hogy egyedül maradt. Azt mondta, “Nem, Nekem még van hétezer, akik épp veled vannak.” Látjátok? Ez volt a kiválasztott csoport, látjátok. Mindig megvan ez a csoport. Azt mondta, “Ne félj Illés. Tudom, hogy azt gondolod hogy ki vagy zavarva, mert a felekezetek felzavartak téged a hegy tetejére. De,” mondta, “van Nekem hétezer, akik ugyanazt a dolgot hiszik, amit te prédikálsz. Látod, Nekem megvannak ők.”

¹⁹⁰ Azután az ő napjai után Róma lépett előtérbe, és egy olyan idő lett, amikor újra egy asszonyvilág lett, mind az asszonyoknak a—a divatjai, ahogy ők kijöttek a főköthökben és dolgokban, látjátok. És Isten feltámasztott egy másikat, rajta ugyanazzal a Szellemmel, Illés Szellemével. Így van ez? És ő azt mondta, “A fejsze a fák gyökerére lett vetve.”

191 És volt ott bent egy kis ünnepségi asszony, aki megházasodott... elhagyta az ő férjét, és hozzáment annak testvéréhez, Heródeshez. Heródiás, és ő egy—egy azoknak a napoknak egy kifestett bohóca volt, aki táncolt. Ő tanította a lányát, hogyan kell táncolni. Volt egy lánya az ő mostoha apjától, a—a mostoha apja; az apjának testvére. Heródiás! Ez volt annak a—a—annak az asszonynak a lánya. És azután ő tanította azt táncolni, és lett belőle egy igazi sztriptíz-táncos, az ő anyja után. És azt gondolta, hogy ő megházasodhat négyszer vagy ötször, és azt tehet, amit csak akar.

192 És itt jelent meg Heródes. Ők mind Zsidók voltak, most emlékezzetek. Ők gyülekezeti emberek voltak. Itt jelent meg Heródes, és az ő gyülekezete azért, hogy meghallgassák ezt a prófétát, akiről az emberek hitték, hogy próféta volt.

193 Ő egyenesen eléjük sétált, és belemondta az arcukba, mondta “Ez nem törvényes számodra, hogy ő a tiéd legyen.” És ez aztán felrobbantotta az asszonyt! Látjátok?

194 Most egy átlagos ember azt mondhatta volna, “Hogy vagy Heródiás? Mi nagyon örülünk, hogy te itt vagy ma velünk a gyülekezetben.” De nem János.

195 Jézus azt mondta, “Kit mentetek el megnézni, amikor kimentetek, hogy Jánost lássátok? Azért mentetek hogy olyat lássatok aki úgy van felöltözve mint egy pap? Nem, az tudja, az a fajta csókolja a babát és eltemeti a halottakat.” Látjátok? Ő azt mondta, “Mit mentetek látni? Egy szelet, egy nádat, amelyet bármely szél ráz? Ők azt mondják, ‘Gyere ide át János. Mi többet fizetünk neked, ha nekünk prédikálsz. És mi, mi vagyunk a legnagyobb szervezet.’” Nem János. Nem, ő soha nem azért ment, hogy azt lássa.

196 Azt mondta, “Akkor mit látni mentetek, amikor elmentetek, hogy meghallgassátok és megnézzétek Jánost, egy prófétát?” Ő azt mondta, “És én mondom nektek, hogy több mint egy próféta!... ha be tudjátok fogadni, akkor ő az, akiről a próféta szólt, hogy el fog jönni, ‘Elküldöm az Én hírnököt az Én orcám előtt, és ő elő fogja készíteni az Úr útját.’” Ő a Szövetségnek a hírnöke volt. Azt mondta, “Nem volt olyan ember, aki asszonytól született, olyan nagy mint ő.” Látjátok?

197 Ez az a fajta ember, akit Isten támasztott arra a napra, Illés, egy őserdei ember. János, ugyanaz a dolog. Látjátok? Az Illés Szellem Jánoson volt. És Ő azt mondja, hogy amikor újra eljön egy asszony napja, akkor az a Szellem újra fel fog támadni, “Az Úr Eljövelele előtt, amikor a föld meg fog égni, és az igazak átmennek a—a gonoszok hamuján, azok lábai alatt mint hamu lesznek.” Ő ezt újra megígérte ezekben a napokban. Figyeljétek meg, hogy a Szent Szellem megígérte ezt. Ez beleillik abba az időbe, amelyben élünk.

¹⁹⁸ Valakinek fel kell állni. Ennek el kell jönni, mert ez az IGY SZÓL AZ ÚR, Malakiás 4. része. Ez pontosan az, amit Ő mondott, hogy a jel lesz, “Éppen az Úr nagy és rettenetes Napjának eljövetele előtt elküldöm Illést.” És mit fog ő tenni? “Visszafordítja a gyermekek szívét az atyák Tanításához, vissza a Bibliához,” ki ezekből a felekezeti különbözőségekből, “és visszajönnek a Bibliához, vissza Istenhez.” Ez az, amit ő tenni fog. Figyeljétek meg, hogy milyen nagy időben élünk.

¹⁹⁹ Azok a próféták megdorgálták az ő napjaik modern asszonyait, és ők mind az életükkel fizettek azért. A történelem bizonyítja, hogy azoknak az időeknek mindegyike egy asszonyvilág volt, amikor asszonyok irányítottak.

²⁰⁰ Nézzünk körül ma. Egy napon lesz nekünk egy Elnökünk, úgy néz ki, mintha már most megtörténhetne. Valójában az asszony az Elnök. Látjátok? A férfi az csupán egy névleges vezető. Itt nem olyan régen a nemzetek közül egyben az asszony olyan sok dicséretet kapott és mindent a néptől, amíg maga az Elnök azt mondta, “Én vagyok az ő férje.” Az Egyesült Államok Elnöke, látjátok. Az asszony formálja a divatot, és az asszonyok követik azt, éppúgy, ahogy Jézabel tette. Ti hallottátok az én prédikációmát a *Jézabel Vallás*-ról. Tudjátok. Ti tudtok arról. Látjátok hogy hol vagyunk most?

²⁰¹ Látjátok hogy mi történt itt egy vagy két héttel ezelőtt, itt a városban? A Lutheránus Hit gyülekezetének lelkesze meghívta a Szent Szív katolikus papját, hogy jöjjön el és prédikáljon neki, és ő elment, és a Lutheránus Hit prédikátora lement a katolikus paphoz és prédikált neki.

²⁰² Az Egyházak Tanácsa odaát van most, a Rómában lévő összejövetelen. Ez a körlevél, amelyet az én jó barátom David duPlessis; amikor én ott ültem és arról sirtam neki, a Fourteen-Mile Creek-nél nem olyan régen; nem ismerte fel, hogy a gyülekezetet egyenesen beletaszította Babilonba, amikor mindenki azt mondja, “Óh, az összes gyülekezet egy lesz most.” Igen, én tudom ezt, látjátok, hogy pontosan ez lett beírva az én prófécia könyvembe 1933-ban, ami meg fog történni. Nos, nem veszitek észre, hogy Sátán egyesít össze? A Biblia mondja ezt. És épp egy kicsivel később, csak egy kis idő múlva, mihelyt ők eggyé válnak, akkor a felekezet köziség befejeződött, látjátok. Ott lesz a ti fenevadotok jele éppen. Látjátok?

²⁰³ Csupán nincs időm most hogy tovább menjek ebben, mivel majdnem három negyed tizenkettő van. Látjátok, én ezt be akarom fejezni, meg akarom világítani ezt a kérdést. Én csupán be akarom helyezni ezeket az Íráshelyeket ide, ahol láthatjátok annak a lehetőségét, ahol mi vagyunk, és azután mi egy pár perc múlva befejezzük.

²⁰⁴ Most figyeljétek csak meg, hogy mi történt. A—a próféták megdorgálták azokat az asszonyokat azokban a napokban, és

őket “asszonygyűlölőknek” hívták. Ez így van. A történelem bizonyítja, hogy az úgy volt.

205 Most várjatok csak egy percet. Ti lejegyzitek az Íráshelyeket, akkor írájatok fel az Első Timóteus 5:6-ot. A Biblia mondja, “Az asszony aki világi-örömökben él.” Ezek nem lehetnek az Isten örömei; tehát annak így kell lenni, látjátok. “Az asszony aki világi örömökben él, az halott mialatt él.” Ez az, amit Szent Pál próféta mondott, “Az asszony aki ebben a világi állapotban él, meghalt mialatt él.” És ha ő visszautasítja az irgalmat, akkor átlépheti az elválasztó vonalat, ahol számára nincs többé hely. És aztán hol van ő az ő kifestett szemeivel, levágott hajával? És ő átlépte a vonalat úgy, hogy nincs lehetőség a visszajövetelre, és kell hogy legyen egy olyan szolgálat, amely neki prédikál. De emlékezzetek, hogy abban az időben mindennek vége van már. El van végezve. Ez csupán egy rémképes üldözés.

206 Lesz egy szolgálat, amely nagy csodákat fog mutatni, Jóel mondta így, de a megváltásra nem lesz idő. Mindannak vége van. A Bárány vette az Ő Könyvét, és az Ő megváltása befejeződött. Amint Jézus először prédikált és visszautasították, és azután elment és kísértette azokat, akik ott voltak, prédikált azoknak, akik a tömlöcben voltak, akik nem tudtak megtérni, nem az üdvösség ideje volt, és ugyanannak a szolgálatnak meg kell ismétlődnie. Mi van, ha ez lehet a Harmadik Húzás az Örökre elveszettek felé. Mi van ha az ott van? Remélem, hogy nem ott. De mi van ha igen? Gondoljatok csak egy percre erre most. Mi van ha igen? Isten mentsen. Nekem vannak gyermekeim. Látjátok? De az biztos, hogy igen közelnek látszik az itt.

207 Miért jött az a látomás akkor amikor én gyerek voltam? Miért nem gondoltam soha erre ezelőtt. Miért jött ott az önkívület az egyik napon a szobában ezt mondva “Itt van az?” Éppen az elveszettek közepette van . . . a—az elveszett lelkek között. És Jézus prédikált nekik, tanúskodott, de ők—ők soha nem tértek meg. És minnél jobban prédikáltam, annál rosszabbak lettek. Nincs bűnbánat. Annak nincs helye.

208 A Bárány vette az Ő Könyvét mikor a Hetedik Pecsétet éppen készen állt a felnyitásra, a Hatodik Pecsét. Emlékezzetek, hogy Ő a Hetedik Pecsétet elrejtette előlünk. Azt nem jelentette ki. Amikor az Angyal nap mint nap ott állt, és mondta azokat, de azután Ő azt az egyet nem akarta megtenni. Azt mondta, “Csend van a Mennyben.” Senki nem tudta. Az volt az Úr Eljövetele.

“Óh,” mondod, “az nem lehet.” Én remélem, hogy nem.

209 Csak menjünk egy kicsit tovább innen. Nekem le van itt írva valami, látjátok. Rendben.

210 Emlékezzetek, “Az asszony, aki világi örömökben él,” a világ dolgaiban és úgy cselekedik. Ő járhat gyülekezetbe és úgy cselekedhet mint egy szent, de annak semmi köze nincs ehhez, látjátok, de “ő halott, mialatt élt.”

211 Nézzétek meg, hogy mit tettek neki a felekezetek. A Szent Ige kezelőjévé tették őt, ami ellentétes a Bibliával. Egy prédikátorrá tették őt. Az meg van tiltva az Irás által. Most még uralkodóvá, polgármesterré, kormányzóvá és mindenné is teszik őt az országban, és egy lelkésszé az Isten házában.

212 Amikor ő minden bűnben bűnös amit valaha is elkövettek, és ő azoknak az oka. Ez így van. Most én nem, én nem jogokról beszélek. Ő bűnös. Minden vakon született csecsemőt ő okozott. Minden sírt amit ki kell ásni, ő okozott. Ő az, aki okozta a bűnt, betegséget és szomorúságot. Egy mentőautó nem szirénázhat úgy, hogy nem egy asszony okozta azt. Nem lehet sírás, bűn, halál, szomorúság sem szenvedés, hogy nem az asszony tette volna azt. És Isten megtiltotta neki, hogy a szószékre menjen prédikálni, de ők mégis megteszik. A felekezetek, látjátok hol van az?

213 Ő egy istennő. Hogy az ördög mennyire dolgozik! Nos, a katolikus emberek az asszonyokat istenekké teszik, és imádkoznak hozzájuk; ez így van, Mária istennő, és így tovább. Látom, hogy az Ökumenikus Tanácsban azt mondták, hogy meg fog történni, hogy egy kicsit többet fognak imádkozni Jézushoz, ha az segít a Protestánsok bejövetelében. Látjátok? Látjátok? Óh, a cukorral bevontak! “Változhatatlan,” mondták ők. Látjátok? Ez még mindig ugyanaz a régi ördög. A Biblia mondta, hogy “ő idézte elő, hogy mindenki felvegyen egy bélyeget a homlokára, akiknek a neve nem lett beírva a Bárány Eletének Könyvébe.”

214 Ez az eleve elrendelt Gyülekezet, amelyhez én beszélek, és nem azok ott kint. Nem, uram. Minden csoportból kivonta Ő az Ő eleve elrendeltjeit. Ezek azok, akikért Ő jön minden korban.

215 De az asszony ott áll. Ő ott van. Ez ő; prédikálja az Igét, kezeli az Igét, egy istennővé vált; és minden bűnnek az okozójává. A Biblia mondta, “Nem engedem meg az asszonynak, hogy tanítson, vagy bármely hatalmat birtokoljon, hanem legyen engedelmes, amint azt a—a törvény is mondja.” Látjátok? És nem teheti meg. De őt az ország uralkodójává teszik, polgármesterré, kormányzóvá; ő hamarosan Elnök lesz. Biztosan. Ime. Ez az, ahogy, ez az ahogy ez történik, látjátok. És az emberek azért teszik ezt, mert nem törődnek ezzel az Igével. Ők soha nem fogják meglátni.

216 Nézzetek azokra az ott álló Zsidókra, tudósok, ragyogó emberek. És Jézus azt mondta, “Ti a ti atyátoktól vagytok, az ördögtől.”

217 Mi lenne, ha én Őt most előttem egy tárgyalásra hívnám? Csak próbáljuk meg egy percre, és Isten bocsássa meg nekem azt, hogy Ő ellene foglalok állást; de csak egy percre, hogy megmutassak nektek valamit.

218 Mi lenne, ha ti azt mondanátok, “Hát én, dicsőség Istennek, én beszéltem nyelveken! Hallelujah! Én tudom. Én, igen, én—

énnekem Az megvan. Legyen áldva Isten. Igen!” A-ha, te azt tetted?

²¹⁹ Emlékezzetek az Izráel népére. A Biblia mondta, hogy miután Ő kihívta a népet, és kimentette őket Egyiptomból, elpusztította azokat, mert ők nem követték az Üzenetet. Látjátok? Ők mannat ettek a Mennyből. Ők mannat ettek, amit Isten hullatott a földre számukra, hogy egyék és ott álltak a hírnöknek a jelenlétében, és látták a Tűzoszlopot, és hallották az Isten Hangját, és látták azt megerősítve. És azután, mivel ők Kórénak akartak hinni, “Több szent ember is lehet. Lehet még ez, az, vagy a másik. Nekünk is szenteknek kell lenni. Nekünk mindezeket tennünk kell. Az egész nép szent.”

Isten azt mondta, “Szakasszátok el magatokat tőlük. Gyertek el onnan.”

²²⁰ Mózes azt mondta, “Mindenki aki az Úr oldalán áll, jöjjön velem.” Ez így van. Látjátok? És Ő egyszerűen megnyitotta a földet, és elnyelte őket. Látjátok?

²²¹ Ők is jó emberek voltak. Biztosan azok voltak. Ők ragyogó emberek voltak. Igen uram, de az nem volt elég. “Nem mindenki aki mondja, ‘Uram, Uram,’ hanem az, aki cselekszi az Én Atyám akarátát.” “Nem az aki elkezdi; hanem az, aki befejezi.” Az az; nincs lerövidítés; a verseny befejezésekor ki lesztek zárva. Nincs lerövidítés. Nektek éppen azon a módon kell jönnötök, ahogy az Írás mondta.

²²² Ha Az azt mondja, “Térjete meg, és keresztelkedjete meg a Jézus Krisztus Nevében, és veszitek a Szent Szellem ajándékát,” nincs lerövidítés, kézrázás, gyülekezethez vagy felekezethez való csatlakozás. Nektek ezen az Úton kell jönnötök! Ha nem haltok meg magatok számára, és nem születtek az Isten Szellemétől, akkor ti—ti—ti el vagytok veszve. Ez minden. Nincs lerövidítés.

²²³ Te azt mondd, “Hát, én gyülekezethez tartozom.” Én tudom. Az jó. “Hát, az én anyám...” Én nem kétkedem abban, de te vagy az, akihez én beszélek. Látjátok? Nektek ezen az Úton kell jönnötök, mert nincs lerövidítés; az Ítéletnél ki leszel zárva. Nektek az egy Úton kell jönnötök.

²²⁴ Csak egy Út van, és Krisztus az az Út. És Krisztus az Ige, amely bennetek él, amely a maga idejében igazol mindent, amit Ő megígért. Látjátok? Felfogtátok ezt? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Rendben van. Figyeljétek meg most.

²²⁵ Valaki azt mondja, “Ezek az emberek jók.” Biztosan. Én nem mondom, hogy ők nem jó emberek. Én nem mondom, hogy Szent Cecilia és az összes többi nem voltak jó asszonyok; az én anyám is az volt, de az biztos, hogy én nem imádkozom hozzá. Biztos hogy nem. Biztosan, én sok jó embert láttam, de ők nem istennők. Ők asszonyok, férfiak. “Csak egy Közbenjáró van Isten és az ember között.”

226 Akkor miért, miért tenné egy ember, egy Pünkösdi, világi ember... azt a körlevelet, amelyet duPlessis Testvérnek, a mi drága testvérünknek terjesztenie kellett. Néhányan közületek talán megkaptátok azt. Ül... Igen, ti megkaptátok. Az Ökumenikus Tanácsban a pápa oldalán állt, és azt mondta, "Ez nagyon szellemi volt." Ez a szellemnek megkülönböztetése, nem? "Óh, az Úr Szelleme ott volt, nagyon szellemi volt." Igen. Ime itt van.

227 Miért? Mert ez egy lehetőség a Protestánsoknak és ennek az egyesítésére, ami ellen mi évekig harcoltunk, és a Biblia is mellettünk állt és elmondta nekünk, hogy ez fog következni. És a mi... az egyik legnagyobb vezetőnk egyenesen bejön és azt mondja, "Ez így van. Ez az amit mi teszünk." és az egész Protestáns egyház leborul érte.

228 És éppen pontosan, ha ti felnéznétek oda, akkor IGY SZÓL AZ ÚR. Először az Ige mondta ezt. Azután az Úr Szelleme mondta 1933-ban, amely elmondta mind ezeket a többi dolgokat, a háborúba menő nemzetekről, és hogy milyenek lesznek a gépek, és mindent ilyen módon, és elmondta, hogy ez pontosan az, ami a végén történni fog. És íme itt van. Ez soha nem hibázott. És íme mi látjuk ezt megvalósulni.

229 Emlékeztek az én prédikációmra a *Jézabel Vallás*-ról nem olyan régen? Emlékeztek Illésre, amint jött le az úton azon a reggelen, hogy megmondja nekik? Ez, én prédikáltam erről. Látjátok? És ahogy én megjövendöltem azután, hogy el fog jönni az idő, amikor ez az Ökumenikus Tanács végezetül a fenevad jelévé válik, mert egyesülni fog a fenevaddal. Már csinálja. Az én koromban, én megéltem, hogy lássam azt. És itt a Protestánsok millió számra leborulnak érte. Miért? Ez az, amire ők várnak.

230 Ők vakok! Jézus mondta azoknak a Farizeusoknak, "Ti vakoknak vak vezetői. Ha a vak vezet a vakot," mondta Ő, "akkor ők nem esnek be mindannyian a gödörbe?" És ez az, ahol ők elesnek. Hogyan tudtam volna én valaha is elhinni, hogy egy ember, aki velem volt és velem beszélt, hogy ő ott ülhetne, és egy ilyen megjegyzést tehetne! Látjátok, "Ez el van rejtve a szemektől, a bölcséktől és okosaktól, és ki van jelentve Ez az olyan gyermekeknek, akik tanulni akarnak."

231 Én tudom, hogy egy napon ez az én életembe fog kerülni. Ez így van. Bele fog kerülni, de az Igazság itt tudatva lett. A-ha.

Az első akinek meg kellett halnia ezért a Szent
 Szellem tervért,
 Keresztelő János volt, de ő nem bújta ki alóla;
 úgy halt meg mint egy férfi;
 Azután jött az Úr Jézus, ők megfeszítették Őt,
 Ő prédikálta hogy a Szellem megmenti az
 embert a bűntől. (Igy van ez?)

Azután ők megkövezték Isvánt, ő a bűn ellen prédikált.

Ő annyira felmérgeztette őket, hogy betörték a fejét;

De ő a Szellemben halt meg, kiadta a szellemét,
És elment hogy csatlakozzon a többiekhez, az életet adó seregekhez.

Ott voltak Péter és Pál, és az isteni János,
Ők odaadták az életüket azért, hogy az Evangélium világíthasson;

(Mit tettek ők?) Összekeverték az ő vérüket a régi próféták vérével,

Azért, hogy az Isten igaz Igéje becsületesen legyen szólva.

Az oltár alatt lévő lelkek így kiáltoznak,
"Mennyi ideig?"

Az Úrhoz, hogy büntesse meg mindazt akik rosszul tettek;

De többen lesznek még, akik oda fogják adni az ő életük vérét (Igen, ez igaz.)

Ezért a Szent Szellem Evangéliumért és annak bíborvörös áradatáért.

²³² Csak folyamatosan csepeg a vértől! Igen, egy napon meg fogja tenni, de én várok arra az órára amikor ez be lesz fejezve.

²³³ Az egyik testvérnőnek éppen volt egy álma. Elküldte hozzám, és azt mondta, "Én láttam őket, azt a gyülekezetet, amelyik eltervezte, hogy meg fognak ölni," engem, titokban valamikor, amikor kiszállok az autóból, bemegyek és tüzelni fognak rám. . . De azt mondta, "Azután a Szellem azt mondta, 'Nem ebben az időben, de az később jönni fog.'" A-ha.

²³⁴ Isten őrizzen engem, hogy bármiben megalkudjak. Én semmi mást nem tudok, mint Jézus Krisztust és Őt mint megfeszítettet. Mi szörnyű napokban élünk. A bűn tette ezt. Igen. Ők—ők megkövezték Istvánt. Ők levágták János fejét, az asszony tette ezt. Én nem tudom, hogy mi miként fogjuk a mi életünket odaadni, de az meglesz egy napon. Rendben van, figyeljétek meg.

²³⁵ A Szent Jánosban, ha akartatok erre egy Íráshelyet. Szent János 6:49, ez az, ahol ők mannát ettek, és Jézus azt mondta, "És ők mindannyian halottak."

²³⁶ Azt mondjátok, "Hát az én—az én testvérnőm, én—én láttam ezt az asszonyt Szellemben táncolni." Óh, igen. A-ha. "Én láttam őket, amint azt tették. Láttam őt nyelveken szólni. Láttam őt. . ." Igen.

²³⁷ Jézus azt mondta, "sokan fognak Hozzám jönni azon a napon és azt mondják, 'Én mindezeket a dolgokat megtettem.'" Látjátok? "Ők mannát ettek a pusztában," Jézus mondta, "és

ők mindannyian Örökre el vannak szakasztva. Ők halottak.” Ez Örök elmúlás. Ők elpusztultak közvetlenül ott a pusztában.

²³⁸ Emlékeztek a Zsidók 6. részére, “Azok akiknek egyszer az Igazság tudatva lett, és megtagadták hogy Abban járjanak, számukra nincs többé bűnbánat.” Látjátok, egy határszéli hívő... Amikor az Igazság be lett mutatva egy személynek utoljára, és ők elutasítják azt befogadni; akkor a Zsidók Könyvének megfelelően, látjátok, ők... semmi nincs a világon, amely őket valaha is megmentheti.

²³⁹ Nekik végük van. Nincs bűnbánat, nincs megváltás, számukra semmi nincs. Örökre el vannak szakasztva. A Biblia így mondta, “Várva a félelmetes tüzet és haragot, amely meg fogja emészteni az ellenséget.” És amikor az Evangélium Igazsága bizonyítva lett, és alaposan igazolva, és azután megfordulnak és elséltálnak Attól, akkor nekik végük van. Ez minden. Ez szörnyű, de nekem ezt mondanom kell.

²⁴⁰ Emlékezzetek azokra az Angyalokra, amelyek nem tartották meg az ő első rangjukat, hanem elhagyták azt és a sötétségben lévő tömlöcházba kerültek, ahol ma a világ sétál ugyanabban a tömlöcben, nincs bűnbánat.

²⁴¹ Emlékezzetek, hogy egy pár évvel ezelőtt azt mondtam, amikor lejöttem Chicago-ból, “Amerika vagy befogadja ezt ebben az évben, vagy egyáltalán nem fogja befogadni.” Látjátok, hogy hova jutott? Igen.

²⁴² Most én szeretném tudni, hogy meg lehetne-e a Harmadik Húzás? Óh Istenem, legyen az távol attól! Ez az, amiért a Harmadik Húzás van? Lehetséges lenne? Óh nekem! Gondoljátok el barátaim. Gondoljátok el; én nem szeretném.

²⁴³ Jézus mondta, “Ez a fajta képmutatás. . .” Ha le akarjátok jegyezni, akkor Máté 23.-hét. Én—én itt van nekem, “olvassátok ezt,” de ti láthatjátok. “Ti vak, Farizeusok!” Hadd. . .

²⁴⁴ Van még csupán egy pár perccetek? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] Hadd nézzük. Csak lapozzatok ehhez, mert én azt mondtam, hogy “olvassátok ezt.” Volt valami itt, amelyet én olvasni akarok épp mielőtt. . . Most én talán kihagyok valami mást, de—de vegyük csak ezt csupán egy percre. Máté 23, csak egy percre, rendben van, és a 27. verssel fogjuk kezdeni. Csak hallgassátok most. Olvassátok el az egész dolgot, amikor hazamentek, ha akarjátok. Csak még egy pár percet.

²⁴⁵ Most figyeljete ide. A Máté 23, és kezdjük a 27. versnél, “Jaj nektek írástudók!” Most emlékezzetek, hogy ezek szent emberek, akikhez Ő beszél.

*Jaj nektek írástudók és Farizeusok, képmutatók!
Mert olyanok vagytok mint a meszelt sírok (Ezek
halott emberek, látjátok), Fehérre meszelt sírok,
amelyek kifelé valóban gyönyörűen néznek ki, de belül*

telve vannak halott emberek csontjaival és minden tisztátalansággal.

246 Képmutatások és irigységek és versengések az ő bensőjükből; kívül pedig, “*En Doktor Ez-és-Ez vagyok.*”

Épp úgy ti kívülről szintén igaznak néztek ki az emberek felé (nézzétek meg az Ökumenikus Tanácsot és a Pünkösdieket amint ott ülnek), de belül ti telve vagytok képmutatásokkal és törvényteleniségekkel.

247 Mi az a gonoszság? Valami, amiről te ténylegesen tudod, hogy helyes és mégsem teszed azt. Jézus, most figyeljétek meg hogy Ő mit... Hogy Ő most ezt milyen nemzedékre teszi rá.

Jaj nektek írástudók és Farizeusok, képmutatók! mert ti megépítetek a próféták sírjait, és felékesítetek az igazaknak sírjait, látjátok, “Óh a próféták!”

És azt mondjátok, Ha mi az atyáinknak napjaiban éltünk volna, akkor mi nem vettünk volna részt velük a próféták vérében.

248 “Mi hittük volna az Úr Igéjét ha mi akkor éltünk volna.” Figyeljétek.

Annakokáért ti magatok tanusítjátok, hogy ti azoknak a gyermekei vagytok, akik megölték a prófétákat.

Töltsétek be a ti atyáitoknak mértékét.

249 Ez éppen az, ami történik. Most figyeljétek, hogy mint mond Ő itt.

Kígyók, és viperák fajzatai, miként kerülhetnétek el a pokol kárhoztatását?

250 Hogyan tehetitek? Most Ő lelkészekhez beszél, látjátok, ez így van, szent emberekhez. Hogyan állhattok és tudhatjátok, hogy a Biblia jövendöli és elmondja az embereknek, hogy ne tegyétek azt, és ti ott tudtok állni, és megalkudtok egy kevés tetves, bűdös dollárért, valamilyen népszerűségért, és azért, hogy valaki megveregesse a hátatokat, és “Doktornak” hívjon benneteket? Hogyan mondhatjátok, hogy ti szeretitek azokat az embereket?

Én szalagra is prédikálok. Látjátok?

251 Hogyan tudjátok, hogyan tudjátok azt mondani, hogy szeretik azokat az embereket, és megengeditek, hogy egy ilyen dolog megtörténjen? Látjátok? Ti—ti Farizeusok, ti vakok, ti kígyók, viperák fajzatai, hogyan fogjátok elkerülni a pokol kárhoztatát? Amikor ti... Hogyan tud egy ember ma, aki tudja, hogy ezek a dolgok helytelenek, és ott áll, hogy megtartsa az ő gyülekezetét, hogy növelje a felekezetét, és elmulasztja megmondani az asszonyoknak és a férfiaknak? Hogyan fogjátok elkerülni a pokol haragját, amikor az számotokra lett készítve? Hogyan fogjátok azt megtenni? Látjátok?

252 FigyeljeteK, figyeljeteK ide. Mi lesz ez? “Annakokaért...”
34. vers.

... íme, Én fogok küldeni hozzátok prófétákat,...

253 “Én fogok,” a jövőben. Itt vannak a ti Farizeusaitok, amint újra visszajönnek. Látjátok?

... bölcs emberek, ... írástudók: és néhányat közülük ti meg fogtok ölni és megfeszítitek; és néhányat közülük meg fogtok korbácsolni a zsinagógáitokban, és üldözni fogjátok őket városról városra:

254 Ő megjövendőlte, hogy küldeni fog nekik prófétákat az Úr Igéjével. És mit fognak ők tenni? Ugyanazt amit az ő atyáik tettek, mert ez az, ami ti vagytok. Látjátok, a szellemek nem halnak meg. Azok az emberek, akik meg vannak szállva általuk, meghalnak, de a szellemek nem halnak meg. Ő azt mondta, “Ti vagytok a gyermekek. Ti vagytok azok.” És csak figyeljétek meg, hogy miként vannak ezek a dolgok.

255 Ahogy Szent Pál ott állt, (hiszitek hogy ő egy próféta volt?) és elítélte az asszonyokat, hogyha levágják a hajukat; elítélte az ő szervezeteiket; kihirdette, hogy minden ember aki nem lett megkeresztelve a Jézus Krisztus nevében, annak el kell jönnie, és újra meg kell keresztelkednie. Ez így van.

256 És ma ők megalkudnak, és körbeédesítik ezt. Persze ők nem tudják a különbséget. Ez sajnálatos. Ha az órának vége, akkor én ezt mondhatnám, látjátok: ők vakok voltak, eleve el voltak rendelve, hogy vakok legyenek. Isten legyen irgalmas. Ők ezt nem láthatták.

257 Jézus azt mondta, “Ti vakok vagytok. Ti vak írástudók, és Farizeusok, ti képmutatók! Amikor ti ugyanazt az Igét olvassátok, amelyet ők mindannyian olvastak, és ti itt jöttök és megítéltek Engem. És Én pontosan az vagyok, amit az Ige mondott, hogy ezekben a napokban lesz. Én ezeknek a napoknak a Hírnöke kellett hogy legyek. Én vagyok a Messiás,” mondta Ő ezen szavakkal. “Én vagyok a Messiás. Nem sikerült bebizonyítanom? Ha Én nem azt tettem, ami Rólam meg volt írva, akkor kárhoztassatok Engem. És ti vak Farizeusok belevezetitek a ti népeteket egyenesen egy ilyen dologba, és elkülditek az egész csoportot.” Mondta, “Nos, a vak vezeti a vakot.” Mondta, “Ti...”

258 Ti azt mondtátok, “Óh, ha mi akkor éltünk volna a Szent Pál idejében, akkor igen, akkor én Szent Pál mellé álltam volna.”

259 Ti képmutatóak! Látjátok? Miért nem álltok az ő Tanai mellé? Ti ugyanazt a dolgot tettétek volna akkor, amit most tesztek, mert ti az atyáitok gyermekei vagytok, a ti szervezeti atyáitoké: Farizeusoké, Sadduceusoké, és önigazultaké. Ez—ez az. A-ha. Én mondom néktek, és—és arra az órára, amelyben mi élünk, én kíváncsi vagyok, hogy ez lehet-e a harmadik Húzás?

Csak egy percre még, látjátok, Jézus azt mondta, “Ez a fajta nagyobb ítéletet kap.” Látjátok? Hát nem borzasztó?

²⁶⁰ Mint egy nagy amerikai, egyidőben, amikor az ellenség be akarta venni ezt az országot, volt ott egy ember az éjjeli órában, felugrott egy lóra és lelógolt az úton, kiabálva, “Jön az ellenség!” Ez Paul Revere volt.

²⁶¹ Én is egy amerikai vagyok. És lovagolok ebben az éjjeli órában, nem azt mondom, hogy az ellenség jön, hanem hogy ő már itt van! Ő nem jön; ő már itt van! Ő hódított. Félek, hogy már vége van; hódítva ebben az éjjeli órában.

²⁶² Emlékezzetek Tucson-ban a hét Angyalra, hogy mi volt az Üzenet, “Az Isten titkainak befejezése.” Közvetlenül azután lejött a . . .

²⁶³ Mindannyian hallottatok a hegyekről. Figyeljétek meg. Fred Testvérnek van néhány fényképe arról, és Tom Testvérnek. És nekem is van néhány fényképem, néhány filmfelvételem, és minden. Valamelyik napon meg fogjuk azt itt mutatni, és megmutatjuk nektek, hogy az éppen hol volt. Mindannyian ismeritek a történetet.

²⁶⁴ Figyeljétek a három csúcsot. Ő azt mondta, “Itt van neked az Első, a Második, és a Harmadik.”

²⁶⁵ És Fred Testvérnek van arról egy kiváló fényképe, amikor ő és Márta Testvérnő elmentek. A felhők feljöttek a talaj nedvességéből, és elrejtették az összes többiekét, és ez egyszerűen megmutatja a Három Húzást; az egyik *itt*, a másik *itt*, és a harmadik *ott*. Látjátok? A hét!

²⁶⁶ Figyeljétek, az Első, három. A három a tökéletesség. Ez az amikor a szolgálat megjelent.

²⁶⁷ A Második Húzás a szellemek megkülönböztetése volt, a prófécia. (Az Első a betegek gyógyítása volt.) A Második a prófécia volt, amely megjelent, és az tudta a gondolatok titkát, amikor Maga az Ige ki lett nyilvánítva. Ami, ez a kegyelem.

²⁶⁸ De emlékezzetek, hogy a hetedik a befejezés. Lehetséges, hogy ez a befejező Húzás, hogy ez mindennek a vége? Lehetséges lenne ez? Gondoljátok el ezt most. Csak gondolkozzatok. Hol vagytok? Látjátok? A hét az mindig a befejezés. Három Húzás!

²⁶⁹ Jézus szolgálata Három Húzásból állt. Tudátok ezt? Figyeljétek meg! És legyetek őszinték ha valaha is azok voltatok az életetekben, most egy percre, egy pár percre.

²⁷⁰ Az Ő Első Húzása a betegek gyógyítása volt. Ő egy nagyon népszerű ember lett. Mindenki hitt Benne, úgy nézett ki. Így van ez? Amikor Ő megjelent a betegeket gyógyítva, akkor mindenki akarta Őt a gyülekezetébe.

²⁷¹ De egy napon Ő megfordult és elkezdett prófétálni, mert Ő volt az Ige, és Ő volt az a Próféta, akiről Mózes beszélt. És amikor

Ő elment hogy megmondja nekik, és elmondja nekik hogy ők miként éltek, és azokat a dolgokat amelyeket ők tettek, akkor Ő nagyon népszerűn lett. Ez volt az Ő Második Húzása.

272 Vajon nem ez ismétlődött-e meg újra? Csak gondolkozzatok egy percre. Lehetséges lenne? Az Első, mindenkit gyógyítani. A Második: “Óh, ez lehetne a Csak Jézus gyülekezet. Ez lehet, hogy Belzebub, ez lehet, hogy...” Ez ugyanaz a dolog, amit ők ott tettek. Látjátok? Ugyanazok a szellemek élnek ugyanabban a fajta népben, elkárhozott nép, amely soha nem lehet megmentve, mert ők már előbb el lettek kárhoztatva; ők úgy mint Iskáriótes Júdás a veszedelem fiaként születtek.

Te azt mondod, “Júdás?” Biztosan.

273 Emlékezzetek, hogy ő nagyon vallásos volt, de ő nem tudott végigmenni az Üzenettel. Ő tudott egy részt venni abból, de annak a többi részét nem tudta megemészteni. Ők vehetnek gyógyulást és ilyen dolgokat, de amikor arra kerül a sor, hogy Isten létezésre szólít mókusokat, akkor ez túl mély számukra. “Az nem lehet!” Ez volt Júdás. Az ő szelleme épp eddig a helyig tud élni. Ő azután már nem tud menni. Látjátok?

274 Ők rendben elfogadhatták Mózeszt, amikor ő megnyitotta a Vörös Tengert és így tovább ilyenek. De amikor arra került a sor hogy mondván volt hogy, ők nem szabad mint a többieknek nem szabadott tenniük *ezt* vagy *azt*, vagy *amazt*: “Ő Istenné teszi magát felettünk.” Látjátok, ők nem tudták azt elfogadni, Kóré és a többiek. Így nekik kellett egy szervezet, így Isten egyszerűen elnyelte őket.

275 Jézus szolgálata, amikor Ő a betegeket gyógyította, “Ő csodálatos, a fiatal Próféta Galileából! Hát, Ő a vakokat látóvá teszi. Ő még a halottakat is feltámasztja. Három ilyen esetünk is van. Ő ténylegesen feltámasztotta a halottat.”

276 De egy napon Ő megfordult, és Ő ezt mondta, “Viperák fajzatai. Ti a tányér külsejét megtisztítjátok. Ti szentként jelentek meg, de a bennsőtökben ti semmi más nem vagytok mint egy csomó kígyó.” Óh, amikor ez a prófétálás megjelent kárhoztatva azt a szervezetet, akkor az megváltozott. Ők Ellene fordultak. Ez így van, És végül, visszautasítva Őt, ők megfeszítették Őt.

277 De ti nem ölhetitek meg a Szolgálatot. Az tovább él. Elaltathatjátok a hírnököt, de nem tehetitek meg azt az Üzenettel. A-ha. Helyes. Ő tovább élt. És figyeljétek meg, amikor az Ő szolgálatának Harmadik Húzása jött. Az Első a betegek gyógyítása volt.

278 A Második a szervezetek megdorgálása és a prófétálás volt; hogy ők mit tettek, mik voltak, és mi fog jönni. Mi van, mi van, mi fog eljönni; és mi volt, mi van, és mi fog eljönni. Ez az, amit Ő tett. Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

279 De az Ő Harmadik Húzása az volt, amikor prédikált az elveszettekhez, akiket többé nem lehetett megmenteni. Ők ott lent voltak, ahol azok a nagy kifestett szemek így csináltak, “Úúh, úúh!” Prédikált a pokolban lévő lelkeknek, akik nem fogadták el az irgalmat, hanem Örökkévalóságra el voltak választva az Isten Jelenlététől. De mégis, nekik azt fel kellett ismerniük, hogy mi volt Ő, mert Isten tette Őt oda.

280 Vajon az Ő szolgálata nem jön-e ki ugyanolyan módon az utolsó napokban, amint az akkor volt? “Amiként az Atya küldött Engem, úgy küldelek Én benneteket. A cselekedeteket, amelyeket én teszek, ti is meg fogjátok tenni.”

281 Elveszettek, soha nem lehetett őket megmenteni. Ők visszautasították az irgalmat. Ez volt az Ő Harmadik Húzása.

282 Most van valami kérdés? Az Ő Első Húzása, gyógyította a betegeteket. Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.] A Második Szolgálata volt, hogy Ő prófétált. A Harmadik Szolgálata az volt, hogy prédikált az Örökre elveszetteknek. A három hegy, és így tovább; az Örökre elveszettek!

283 Noé szolgálata, és minden szolgálat ugyanazt csinálta. Noé prédikált. Ez pontosan így van. Ő bement a bárkába. És amikor bement a bárkába, akkor volt hét nap amikor nem történt semmi. Az ő bizonyosága prédikált az elveszetteknek.

284 Sodoma és Gomora! Jézus mind a kettőre utalt mint eljövendőre. “Mielőtt az embernek Fia eljön úgy lesz, mint Noé napjaiban, és úgy lesz mint Sodoma napjaiban.” Ő utalt Noéra.

285 Noénak Három Húzása volt, és az ő Harmadik-ja az elveszettek felé volt, miután az ajtó be lett zárva. Mert Isten engedte hogy épp ott üljön, ahol senki nem tudott belépni vagy kijönni. Ők belül voltak. Mert, (mint a hetedik hegyen) a legmagasabb hegyen, az volt az, ahol Ő leültette a bárkát, a hegyen. Látjátok? Így van ez?

286 A Sodoma napjaiban az Első Húzás az igaz Lót volt. És a Biblia mondta, “Sodomának a bűnei gyötörték az ő igaz lelkét naponta,” ahogy azok az asszonyok cselekedtek és tettek.

287 Emlékezzetek, “Amint az Noénak napjaiban volt.” Mit csináltak ők? “Ettek, ittak, házasodtak, és házasságra adattak. Asszonyok, látjátok, asszonyok. Mi volt az a—a Sodomának napjaiban? Asszonyok.

288 És az Első üzenet Lót volt. Ők gúnyosan kinevették őt.

289 Azután nekik elküldtek egy másik hírnököt, kettőt közülük és ők lementek. Ez volt az Ő Második Húzása Lót számára... Sodoma számára.

290 De figyeljetelek Őrá, aki utoljára ment, ott egyre több és több irgalom volt. Akkor annak mind vége volt, abban az időben mindennek vége volt. Az a harmadik Hírnök, aki lement oda, a Harmadik Húzás, mi volt Ő? Milyen fajta szolgálata volt neki?

Ő a kiválasztottakkal volt, és elmondta nekik, hogy mi történt Mögötte. Így van ez? De amikor Ő kilépett Babilonba, vagy Sodomába, akkor Ő találni akart. . .

²⁹¹ Még Ábrahám is így kiáltott, “Bárcsak találhatnék ötven igazat.” Egészen le “tíz igazig.”

Isten azt mondta, “Igen, találjál tíz igazat.”

²⁹² Hadd mondjak neked valamit testvérnő, csak egy percre. Te esetleg régimódi vagy, de van neked valami, ami azoknak a szexkirálynőknek nincs. Neked van valami, ami nekik soha nem lehet meg. Ez igaz. Te esetleg régimódi vagy az öltözetedben, úgy öltözől, mint egy hölgy. Ők esetleg azt mondják, “Nézd már azt az öreg szent hempergőt.” Te ne aggódj. Neki van valami, ami a kis öreg szexkirálynőnek, akire ott kint az egész világ tekint, de neki nincs meg. Neki soha nem lehet az meg. Ő el van veszve Örökre. Ő elveszett. Látjátok? Ő soha. . . Neked van erkölcsöd; neked van erényed. Neki nincs semmije. Neki van egy csalátke, amely csapdába ejti az elveszett lelkeket, bele a pokolba. A vak belesétál. Nos, neked van valamid.

²⁹³ Tudjátok, ti esetleg még egy gyülekezeti könyvben sem vagytok benne, de a ti igaz éleetek lehet az, amely visszatarthatja az Isten haragját a világtól ma. A világ nem hiszi ezt. Te asszony, akit szent hempergőnek hívnak, és te kis ember, aki alig tud bármit is, de te Istenhez kiáltasz éjjel és nappal az ország bűnei végett, te lehetsz az, aki visszatartod a haragot. “Ha találhatok tizet, akkor megtartom azt. Ha találhatok tizet!” “Amint az Sodoma napjaiban volt, úgy lesz az.” Látjátok mire gondolok?

²⁹⁴ Nem pedig, “Ha én találhatok tíz Metodistát, ha találhatok tíz Baptistát, ha találhatok tíz Pünkösdit, ha találhatok tíz atlétát, ha találhatok tíz szenátort, ha találhatok tíz minisztert.”

²⁹⁵ Hanem, “Ha talállok tíz igazat!” Egy igaz van, és az Krisztus. Krisztus ha él bennünk, Egy azokba—azokba a tízben, látjátok, “Én megkímélem azt.”

²⁹⁶ De az az utolsó hírnök az elveszetteknek prédikált. Ti azt mondjátok. . . Ő lement oda. Az Írás nem mondja hogy mi történt, de a következő reggelen a tűz lehullott, ez igaz, miután Ő megtette azokat a jeleket, közvetlenül azután, hogy Ő megtette az Ő prófécia szolgálatát. “Miért nevetett Sára?”

Ő azt mondta, “Én nem nevettem.”

Mondta, “De igen, te neveltél.” Látjátok?

²⁹⁷ Most közvetlenül azután Ő belépett Babilonba, vagyis lement Sodomába. Ő soha nem találta meg azokat, így a tűz lehullott. Ő megtalálta Lótót és az ő két lányát, és azt mondta, “Menjetek ki innen azonnal.” Látjátok? Az kiment. Ő lement oda. Emlékezzetek, Ő útban volt lefelé. Küldött Maga előtt hírnököket, de Ő Maga ment le, helyes, azért hogy megnézzé,

hogy mindazok a dolgok úgy voltak-e. És mivel találta Ő azt tele? Kifestett arcú asszonyokkal. Az Üzenet az elveszettekhez. Mit csináltak ők? Nevettek rajta.

²⁹⁸ Mit csinálnak ők ma? Ugyanazt a dolgot. “Én az Összejövetelekhez tartozom. Én az Egységhez tartozom. Én—én...táncoltam a Szellemben. Dicsőség Istennek, én beszélek...” Rendben van, folytasd tovább. “Én levágom a hajamat, ha én úgy akarom. Én *ezt* teszem. Én—én egyszerűen *ezt* mondom. Nekem nem kell megkeresztelkednem a Jézus Nevében. Engem—engem nem érdekel, hogy mit mondott. Pál különben is egy öreg asszonygyűlölő. Ez egy...” Rendben van, menjél tovább.

²⁹⁹ A napok egyikén, ha ugyan már meg nem történt, te át fogod lépni a vonalat. Te soha többé nem fogod kívánni azt tenni, ami helyes. Hallottátok hogy mit mondtam? Ez a... Testvér, testvérnő, felismeritek, hogy mi hangzott el? Át fogjátok lépni a vonalat, és soha nem fogjátok akarni tenni azt. Ti még hallani fogjátok az Evangéliumot, biztosan, de soha nem fogjátok Azt elfogadni. Nem tudjátok Azt elfogadni. De az Evangélium prédikálva lesz az elveszetteknek, azoknak, akik Örökre el vannak veszve, és többé nem lehetnek megmentve. Ti már azon a helyen vagytok, és nem tudjátok azt. Azt gondoljátok, hogy örömben éltek, és meg vagytok halva mialatt éltek.

³⁰⁰ Óh, figyeljete! Mindazok, akik visszatartották az óra Üzenetét, a végzet előtt, az Evangélium prédikálva volt először az elveszetteknek, mielőtt elmentek; irgalom nélkül. Noé bezárva egy biztonság volt. Isten bezárta az ajtót az ő Harmadik Húzása után. Sodomában a Harmadik Húzás után az ajtók be voltak zárva. Ott többé nem volt irgalom. A tizet nem lehetett megtalálni. És az elveszetteknek az Evangélium prédikálva lett, azoknak, akiket nem lehetett megmenteni, mert az csupán... Minden korban ezen a módon volt, minden kor visszautasítja az Üzenetet az ítélet előtt.

³⁰¹ Újra megtették ezt? Ez a Tűzoszlop megjelenése ott lent a folyónál? Ez az asszonyok megdorgálása megjelenik-e az Üzenetben, és helyek helyreállítása, ahogy azoknak lenni kell, és azoknak a prédikátoroknak a megdorgálása, akik a felekezetek mellé állnak ahelyett, hogy megmaradnának az Igén? Amikor Isten alaposan igazolta, hogy ez Ő, és nem valami szegény tudatlan, tanulatlan dolog, mint egy ember. Ez Isten! És most mi elérkeztünk arra a helyre, ahol a Harmadik Húzás újra visszatér az Örökre elveszettekhez?

³⁰² Ez volt az, amit az a látomás adott nekem, mint egy kicsi pici fiúnak odaát kint? És én elmentem Nyugatra, és ott az Evangélium arany Keresztje világít lefelé, és kijelentette a jelet a Mennyből éppen pontosan. Emlékezzetek, a Kereszt egy panorámában volt, mint egy—mint ahogy egy piramis is építve

van. Látjátok? Lehetséges lenne az, hogy ez a fejrész, ahol az befejeződött, és elkezdődött *innen* és feljött a fejhez?

303 Mint a piramis, amely feljött Lutheren, Wesley-en, Pünkösdőn át, és azután a kő befedése. Lehetett ez? Ha ez az, akkor hol vagyunk mi? [Branham Testvér hétszer kopog a szószéken.—Szerk.] Ez, ez lehet. Remélem, hogy nem az, de annak lenni kell. [Branham Testvér háromszor kopog a szószéken.] Ez meglesz. Csak emlékezzetek, azoknak a szolgálatoknak kell hogy, azok mindig épp ugyanolyan módon össze illeszkednek a másikkal. Ennek el kell jönni. És Isten nem változik. Gondoljátok el!

304 Harapjátok meg a az értelmeteket a szellemi fogaitokkal, és derítsétek ki, hogy hol vagyunk. Mi van ha ez az, és te még mindig azon a módon vagy, ahogy vagy? Akkor te esetleg egyszerűen mehetsz is... Neked véged van, azoknak akik kívül vannak. Miután a Könyvet elvette a Bárány, a Hatodik Pecsét ki van jelentve, és az összes Pecsét, akkor annak vége. Ez lehetséges. Én remélem, hogy nem az. Lehetséges. Rendben van.

Nos, ez az amiért ez a Harmadik Húzás olyan sokáig váratott?

305 Figyeljétek meg, hogy az Első Húzás és a Második Húzás egyikből a másikba ment. Én megjövendöltem, emlékezzetek, amikor először elkezdtem, az Elsőről. És azt mondtam, “El fog jönni az idő, amikor Az még a szívek titkait is fogja tudni.” Emlékeztetek? Hányan? Nos, ti mindnyájan emlékeztetek erre, az én összejöveteleimen mindenfelé. És egy este én éppen besétáltam Reginába ott fent, és felmentem az emelvényre; és Baxter Testvér ott volt és néhány ezer ember. És egy ember odajött az emelvényre, [Branham Testvér egyszer pattint az ujjával—Szerk.] és az ott volt. És akkortól ez ugyanúgy volt.

306 De évek teltek el [Branham Testvér többször kopog a szószéken—Szerk.] mióta lejöttem a színtérről, négy, körülbelül öt éve mióta lejöttem. Mi ez? Mi tette ezt? Azért volt ez, amiért ez úgy volt mint a kezdetben, a 1. Mózes könyvében, “Az Isten hosszútűrése?”

307 Emlékezzetek, hogy amikor Ő a világot alkotta, akkor a hetedik napon Ő nem csinált semmit. Pihent. Látjátok? Isten hosszútűró volt a hatodik évben, és nem akarta, hogy bárki elveszen, hanem hogy mindannyian megtérjenek. Isten hosszútűró volt.

308 Újra szintén az I.Mózes 15:16-ban, ha le akarjátok jegyezni, 16, 15. Ő mondta Ábrahámnak, “Odaát az Emoreusok földjén, az ő gonoszságuk,” nos ők Pogányok voltak. “Én most nem tudlak téged bevinni oda, mert még az Emoreusok, a Pogányok gonoszsága nem telt be. De meg fogom ítélni őket. [Branham Testvér többször kopog a szószéken.—Szerk.] A negyedik

generációban el fogok jönni, és akkor meg fogom ítélni azt a nemzetet vasvesszővel.” Így van ez?

309 Olyan sokáig tartott ez, hogy Isten hosszútűrése, a szolgálat állandóan a szalagokon és minden másan keresztül átfésülte a világot, hogy megnézzze, hogy van-e még eggyel több? De talán az utolsó épp nemrég jött be. Az a gonoszság volt, amely—amely olyan hosszú ideig volt? Ha Jézus ugyanaz, ami Ő, Zsidó 13:8, akkor az Ő Üzenetének ugyanannak kell lennie. (Akarom befejezni.) Az Ő cselekedeteinek ugyanazoknak kell lenniük.

310 Ha az Első és Második Húzás kétségtelen! Van kérdés a ti elmétekben az Első és Második Húzásról? Úgy történt az meg, ahogyan Ő mondta? [A gyülekezet, “Ámen.”] Akkor miért kellene kérdőre vonni a Harmadikat? Látjátok? Miért vonnátok kétségbe Azt? Az első kettő azonosítva lett a Szentírás által. Ma reggel bebizonyítottam nektek, hogy a Harmadik is azonosítva van a Szentírás által.

311 Nézzetek a világra, nézzétek meg hogy hol áll. Nézzétek meg, hogy ők miként utasították el az Igazságot, és hogy az miként lett alaposan azonosítva, a prófécia rész. Most hol vagyunk? Óh Istenem, légy irgalmas! Ez vérzést okoz a szívem bennséjében. Mi van ezzel? Hol vagyunk?

312 Emlékezzetek arra a hét csúcsra ott fent, ők meg tudnák nektek mondani. Az... Azon túl már nincs másik csúcs. Az a Kontinentális Vízválasztón van. Egyenesen belemegy onnan a sivatagba. Az Örökkévalóság beáll. Hét csúcs közvetlenül a Kontinentális Vízválasztón. Ez éppen a helyes és a helytelen között van. És annak a végén, a Harmadik Húzás volt a sor utolsó Húzása. Így van ez? Látjátok? Rendben.

313 Noé bement, és azután hét napig semmi nem történt látjátok. Hét nap múlva az ítélet eljött. Ha csak... Figyeljete most, mialatt zárunk. Hacsak ismerték volna Noé idejében a jelet! Ha csupán ismerték volna! Most be fogom fejezni. Ha ők csupán ismerték volna azt a jelet, a világ azokban a napokban! Hogy Isten bizonyította itt a Szentírás olvasása által az előbb, hogy Ő elpusztította azokat az embereket.

314 Nem irgalom nélkül; az irgalom el lett küldve hozzájuk egy próféta által. Ők nem hitték azt. Isten irgalmas, de Ő elküldte az irgalmat, de ők nem fogadták azt el. Ő először mindig elküldi az irgalmat.

315 Mi lett volna ha tudták volna, hogy az a jel a végidő jele volt? És amikor ők látták, akkor az üdvösség hirtelen megszűnt és senki... Látjátok? Egyszerűen az első dolog tudjátok, hogy az ajtó be lett zárva. Ha ők... Csak egy személy volt ott, aki ismerte a jelet, az Noé és az ő csoportja volt. Ők voltak az egyedüliek, akik tudták. Amikor az ajtó összezárult, akkor Noé tudta azt. Noé tudta, hogy az volt a vég. Ő tudta azt. Ez így van. Ha csupán tudnátok a jelet!

316 Óh, ha ők csupán ismerték volna a jelet, amikor látták ezt az Egyet bejönni oda, aki ott fent volt Ábrahámmal!

317 Ha ők csupán tudták volna, hogy annak a napnak a modern Billy Graham-ja lement oda, ő és egy Oral Roberts, és prédikálták azt az üzenetet azoknak az elvakított embereknek! Ha ők csupán tudták volna, azokat az öreg igaz Metodistákat és Baptistákat akkor ott, hogy ők voltak annak a napnak a jele számukra, Lót, amikor a bűnök gyötörték az ő lelküket. Azután mivé váltak a Metodisták és Baptisták? Amivé Lót, ugyanaz a dolog. De az igaz onnan kijött. Biztosan.

318 Mi van ha akkor, amikor Billy Graham lement, felmentek egy döntésre rágógumit rágva, egymást lökdösve, és nevetve, felnyírt hajjal, kifestett arcokkal és ő arra még csak egy mozdulatot sem tett. Visszajött a következő napon, és Billy azt mondta, "Volt nekem harmincezer; és visszajöttem egy év múlva, és még harmincat sem találtam."

319 "Óh, én egy döntést tettem. Én-én-én nem megyek a pokolba; én a Mennybe fogok menni," tovább gázolva a bűnben. Ha ők csupán . . .

320 És azután az Evangélium prédikálva van, Erőben és jelekben és csodákban, felette a Tűzoszloppal, és minden éppen pontosan folytatódik, és meg van jövendölve és ki van tárva. Ha ők csupán . . . Ők azt mondták, "Egy csomó szent hempergő. Ez gondolati telepátia. Valamilyen boszorkány szellem. Egy ördög, ez minden ami Az. Ne higgyétek Azt el. Ez nem a mi szervezetünkben van. Nekünk Ahhoz semmi közünk nincs." Ha ők csupán tudták volna a jelet! Ha ők csupán tudták volna!

321 Jézus mondta, mondta, "Bárcsak megismerted volna a napodat, Jeruzsálem. Bárcsak felismerted volna! De," mondta, "Most magatokra vagytok hagyva." Látjátok? "Bárcsak megismerted volna. Óh Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor akartalak egybegyűjteni benneteket, amint egy tyúk az ő csirkéit, az eljövendő ítélet elől! De ti nem ismertétek a napodat." "Ti akik megköveztétek a prófétákat, és megöltétek az igazakat, bárcsak ismertétek volna a ti napotokat! Bárcsak ismertétek volna, és a Szentírásokban ismertek lettetek volna, és tudátok volna, hogy az Én eljövelelem a ti végetek jele volt. Most ti vakok vagytok. Most meg lettetek dorgálva. A ti időtöknek vége." És vége volt. Ez így van. "Bárcsak ismertétek volna az időt."

322 Figyeljete, amikor Jézus megtette azt a kijelentést, akkor a világ egyenesen továbbment. Látjátok? A világ egyenesen továbbment rendes körülmények között. Miért? Mert ők nem ismerték az ő órájukat.

323 A világ egyenesen továbbment, amikor Noé bement a bárkába. A világ egyenesen tovább mozgott. A gúnyolódók azokban a napokban, nekik még mindig voltak szex partijaik. Ők még mindig ettek, ittak, házasodtak, és tették azokat a dolgokat,

amelyeket ma tesznek. Éppen pontosan, rendes körülmények között. “Ha-ha! Az öreg szent-hempergő bezárta az ajtót. Hát, hallottatok már valaha ilyen dolgot? Ha-ha! Tudjátok mit mond? Mi mindnyájan meg fogunk ‘fulladni.’ Értelmetlenség! Hol van a víz?”

324 Gúnyolódók a Noé napjaiban. “Úgy lesz az ember Fiának eljövetelekor.” Rendben van. Noé ismerte a jelet. Ugyanaz a dolog a Lót napjaiban. Ugyanazok a dolgok Jézus napjaiban. És úgy van ma is. Ők utoljára gúnyolódnak. . . ? . . .

325 Ugyanaz Sodomában, ők soha nem tudták meg. Amikor a Hírnök ott állt, az Üzenet Istentől, akkor ők nevettek rájuk és megpróbálták azokat megrontani az ő saját cselekedeteikhez. Így van ez? “Gyere be és csatlakozzál hozzánk. Legyél egy közülünk.” Így van ez? “Gyere be és csatlakozzál hozzánk, legyél egy közülünk. Te egyike leszel a fiúknak. Gyere és csatlakozzál hozzánk.” Látjátok? Ők soha nem ismerték az ő jelüket.

326 Ők nem tudták, hogy amikor az Üzenet folytatódott, hogy az a . . . Ők nem tudták azt látni, hogy az ítélet tüze és haragja, mint Isten egy kénkövel égő tűz gyulladt meg az egekben. Ők azt nem látták. De a hírnökök igen. A-ha. Lót is tudta azt. Ő tudta, hogy az ott van. Biztosan.

327 Ugyanaz mint ma, épp ugyanaz a dolog. A harag meggyullad, az atombombák lógnak, és minden a végén van. Ez most ugyanaz.

328 Figyeljete emberek, hallgassátok. Tudtátok. . . Ti azt mondtátok, “Branham Testvér, óh, mi van mindezzel?” Tudjátok, az emberek mehetnek egyenesen prédikálva az Evangéliumot, ahogy ők azt mindig is tették, amit ők az Evangéliumnak hívnak, de annak vége lehet. Ők azt tették Noénak napjaiban. Ők azt tették a Lót napjaiban. Azt tették Jézus napjaiban. Így van ez?

329 Még a Zsidók is, miután Jézus megmondta nekik, hogy a harag. . . “Ti el vagytok intézve. Végetek van. Több már nincs. Nektek végetek van.”

330 “Óh,” mondta ő, “az a szent-hempergő. Milyen iskolából jött Ő? Honnan jött Ő?”

331 Emlékezzetek, hogy Ő akkor már készen állt az Ő Harmadik Húzására. A-ha. Ez így van. Azt mondta, “Hányszor akartalak összeterelni benneteket!”

332 Lót megtette az ő utolsó hívását. . . vagyis akarom mondani, az angyal, a hírnök, akárki is volt. Isten volt képviselve arra a napra, Isten képviselve emberi testben megtette az utolsó jelet, elvégezte az utolsó kötelességet. Azután mindennek vége volt.

333 Noé prédikálta az ő utolsó prédikációját; az ajtó bezáródott mögötte. Ez volt az egész. Ők nevettek és mulattak azon.

334 Gondoljátok el, az emberek egyenesen továbbmehetnek prédikálva! Az Ökumenikus Tanács csatlakozhat a Katolikus

egyházzal épp úgy, ahogy azt ők megígérték. Minden szervezet tovább mehet, de a fenevad jele már ott van. Ők veszik azt abban. Látjátok? És azt mondják, “Óh, hallelujah, áldott legyen Isten, tegnap este olyan sokan meg lettek mentve.” Meg lettek? “Ők táncoltak a Szellemben. Beszéltek nyelveken.” Az nem jelent semmit. Látjátok? “Óh, ők szelídek és lágyak és alázatosak. Igen, uram. Nekik megvannak a Szellem gyümölcsei.” Az nem jel. Egy kicsit sem.

³³⁵ Hadd adjam meg nektek a Szellem gyümölcseit Jézus és a Farizeusok között, és nézzétek meg, hogy melyiküknek voltak meg a Szellem gyümölcsei. Mi lenne, ha én most itt állnék, ahogy az előbb elkezdtem mondani, egy percre Krisztus ellen? Isten bocsásson meg nekem még azért is, hogy mondom, látjátok, de csupán hogy megmutassak nektek valamit.

³³⁶ Mi lenne, ha odajönnék hozzátok és azt mondanám, “Mondd te gyülekezet, ki a te barátod? Ki mutatja meg a Szellem gyümölcseit? A ti kedves öreg papotok. Ki megy be a kórházba, amikor beteg vagy? A te gyengéd öreg papod. Ez így van. Ki az, aki mindig kölcsönöz neked valamennyi pénzt, amikor te felállsz az ellen egy szoros helyen? Ti az ő gyülekezetének tagjai nem mentek oda a ti kedves öreg papotokhoz, és akkor ő nem kölcsönöz nektek pénzt? Látjátok? Ki az, aki mindig szerető és kedves, és bemutatja a Szellem gyümölcseit? A ti kedves öreg papotok.

³³⁷ “Ki az, aki éveken és éveken tanult ott lent a zsinagógákban, ahonnan az ő ük-ük-ük-ük-ük-ük nagyapja jött egészen idáig? Ki az aki tanult és volt . . . keményen dolgozott és megszerezte a doktori fokozatot és a Filozófiát és Jogtudományt azért, hogy ismerje ezt az Igét, és itt álljon és átadja azt nektek minden vasárnap délelőtt az ő gyülekezetében? A ti kedves öreg papotok.

³³⁸ “Ki ez a hitehagyott, akit ‘Jézus’-nak hívnak? Melyik iskolából jött Ő? Melyik iskolából került Ő ki? Hol van az Ő közösségi igazolványa? Melyik szervezethez tartozik Ő?

³³⁹ “Mit csinál ő, amikor nektek mindnyájatoknak van egy családi vitája? Ki jön tihozzátok? A ti kedves öreg papotok azért, hogy megpróbáljon . . . És ha nektek van egy vitátok azzal a szomszédossal odaát, akkor a ti kedves öreg papotok eljön és elrendez benneteket. Azt mondja, ‘Ti mindnyájan Isten gyermekei vagytok. Ezt nem szabadna csinálnotok.’ Ez az amit ő . . .”

³⁴⁰ “Mit csinál ez a Názereti Jézus? Szétdúlja a dolgokat. Mit csinál Ő? Letolja a ti szervezeteteket. Mit csinál Ő? A ti papokat ‘vakok vak vezetőinek’ hívta. Ő ‘füben lévő kígyónak’ nevezte őt. Vette azt az áldozatot, amelyet Isten elrendelt, és felrúgta az asztalokat, és kiszórta a pénzt, és haraggal nézett rájuk. Láttátok már valaha a ti papotokat úgy nézni?” Akkor most hol vannak a Szellem gyümölcsei? A-ha. A-ha.

341 Nem a nyelvekenszólás által. Nem a Szellemben való táncolás által. Nem a gyülekezethez való csatlakozás által. Nem a Szellem gyümölcse által; a Keresztény Tudomány bármelyikötöket lepipálhatja abban, látjátok, és még Jézus Krisztus Istenségét is letagadják. Nem az.

342 Hanem az élt Ige az! Ime itt van. Ha csupán odanéztek volna, hogy Ő volt a Messiás. Ő volt az élő Ige szemmel láthatóvá téve.

343 És egy ember akiben az Isten Szelleme van, vagy egy asszony, az éli az Igét, az egyenesen annak megfelelően él bennünk. Ez a szív verés, az eleve elrendeltek, mert az Úr Igéje hozzájuk jön, és ők az Ige a nép felé. "Irott levelek, minden ember által olvasva." Igy van ez? Lehetséges, hogy a Harmadik Húzás zajlik?

344 A szalagot hallgató emberek, ezek ti vagytok, akik hallgatjátok ezt a szalagot, bárcsak megnézhetnétek most ezt a gyülekezetet. A-ha. Remélem, hogy ugyanúgy éreztek.

345 Mi van ha ez az? Nézzetek az itt felhalmozódott Íráshelyekre. Lehetséges lenne? Az a Harmadik Húzás, hogy prédikálni az Örökre elveszetteknek, akik visszautasították az üdvösség Üzenetét?

346 "Hát," mondod te, "a gyülekezet megy. . ." Igen, ők fognak. Ők egyenesen továbbmennek épp ugyanúgy.

347 De emlékeztetek, hogy mind azalatt az idő alatt Noé a bárkában volt. A Menyasszony be van pecsételve Krisztussal, az utolsó tag meg lett váltva. A Hatodik Pecsét létrehozta magát. A Hetedik Pecsét visszahozza Őt a földre. A Bárány eljött és elvette a Könyvet az Ő jobb kezéből, és leült és igényelte azt, ami az Ő tulajdona volt, amit Ő megváltott. Igy van ez? Mindig ez volt a Harmadik Húzás.

348 A három az tökéletesség. A szolgálat tökéletességre jut, amikor az újra létrehozta Krisztust a természetesben, az emberi lények között, ahogy az meg volt jövendőlvé, "Amint az Lót napjaiban volt."

349 Óh, gondolkozzatok, az emberek egyenesen továbbmehettek prédikálva, és azt gondolva, hogy ők üdvözülnek, azzal a hittel, hogy ők jól csinálják, azzal a hittel, hogy az ő szervezetük növekedik, biztosan, pedig a reménynek még csak egy sugara sincs. És ha az a látomás ez volt, és ez olyan kemény volt az asszonyok ellen, akkor mi elérkeztünk ehhez az órához. Az ajtó be van zárva, elmúlt, a Könyv már az Ő kezében van. Gondoljátok el.

350 Hadd mondjam ezt el nektek közvetlenül a befejezés előtt. Be fogom fejezni. Írországról mondták, amely szemben áll a vizekkel. Volt ott egy nagy zátony, amely lement a parttal egyvonalban, és fel arra a nagy hegyre. És ott ment egy ember, egy napon arra járt, épp—épp akkor, amikor a dagálnak be kellett jönni. És volt ott egy nemes ember, aki a hegyen lakott, és

ismerte azokat a dagályokat. Ő ismerte annak a napnak az idejét, amikor a dagályoknak jönni kellett. Tudta, hogy mikor állt be a dagály. Ez az ember viszont nem törődött azzal, hogy mikor. Ő egyike volt azoknak a mindentudóknak. Neki megvolt a saját elképzelése. Ő egy atléta termetű ember volt, okos, intelligens személy, de ő egyszerűen nem tudta a dagály idejét. Ő nem ismerte azt a vidéket. Ő nem ismerte azt az időt, amikor a jel helyes volt, amikor a hold elvette vonzását a földtől.

³⁵¹ És amikor Isten már elveszi az Ő Szellemét a földről testvér, akkor Ő elment, és mindennek vége.

³⁵² Az a hold ha valaha is elhagyná a helyét, akkor a vizek elborítanák a földet úgy, ahogy az akkor volt, amikor Isten elekezdte azt az I.Mózes 1-ben. De a hold ott van, és amikor csak épp elfordítja a fejét, akkor a dagály elkezd beömleni.

³⁵³ Ez a bölcs idős ember, aki ott élt annak a jelenlétében, tudta, hogy az milyen időszak volt. Ez a személy nem tudta. Ő soha nem tanulmányozta azt. Ő nem törődött azzal. És ez a bölcs idős ember kirohant, és azt mondta, "Jó ember, ne menjen tovább. Forduljon gyorsan vissza. Ott van egy fal. Nem tud felmászni a falon. El fog pusztulni. A . . . A jelek mutatkoznak, az idő. A—a dagály hirtelen be fog ömleni és nem fog tudni visszatérni. Ne menjem tovább."

³⁵⁴ És az ember megfordult és ránevetett ezt mondva, "Menjen és foglalkozzon a saját dolgával. Én tudom, hogy mit tudok tenni és mit nem tudok." És a dagályok elragadták őt. Látjátok?

³⁵⁵ Később lehet, mint gondoljuk. Látjátok? Az el fog ragadni benneteket. Ne menjetek tovább. Ne tegyétek azt emberek. Ha mindig hittetek bennem mint Isten szolgájában, akkor fogadjátok meg a szavamat ma reggel, ha valaha már tettétek. Már túl késő lehet. Olyan sok Íráshely mutatja ezt így. Most emlékezzetek, én nem azt mondom, hogy ez az. Én nem tudom. De csak gyélyetek.

³⁵⁶ És én kívágtam itt körülbelül tíz oldalt, amelyet féltem elmondani nektek. Látjátok? Látjátok? Woods asszony tanúsítja ezt, és Woods úr. Amikor ma reggel lementem meglátogatni őket, azt mondtam, "Én—én ezt nem mondhatom el nekik, olyan messze nem mehetek el. Én csupán ennyi Íráshelyet adok meg, és velük hagyom, mert ez szalagra lesz véve." Az menni fog.

³⁵⁷ És az emberek nevetni fognak erre az Üzenetre. Ez rendben van, a napok egyikén a múlt vissza fog fordulni. Menjetek tovább, és csak legyetek egy gyülekezeti tag. Vágjátok le a hajatokat, stuccoljátok fel, és fessétek az arcotokat. Menjetek tovább, és vegyétek az "Atya, Fiú és Szent Szellemet," ha akarjátok azt, és tegyétek azt három Istenné, és legyetek pogányok. Menjetek tovább, és ragaszkodjatok a ti szervezetetekhez. Tegyetek úgy ha akarjátok.

358 Mondjátok, “Én táncoltam a Szellemben, beszéltem nyelveken; nekem Az megvan.”

359 Én láttam ördögöket ugyanazt tenni. Láttam boszorkányokat nyelveken szólni és magyarázni azt; és írni ismeretlen nyelveken, és magyarázni azt; akik vért ittak emberi koponyából, és hívták az ördögöt, táncoltak a szellemben.

360 A Mohamedánok táncolnak a szellemben mindaddig, amíg szilánkokat tudnak venni és átszúrják azt az újjaikon; és vesznek egy lándzsát és átszúrják vele az arcukat úgy, és kihúzzák és még csak egy vércsepp sem jön ki abból.

361 Az indiánok átsétálnak a tűzön mezítláb nyolcvan centi mélyen; és száz-, nyolcvan-vagy száz centi hosszúságban; fújnak, legyeznek az izzó szén addig, amíg az fehéren izzik; és soha még egy perzselődés sincs a lábukon, és tagadják, hogy van olyan dolog mint Jézus Krisztus.

362 Nem, nem, barátaim. Az Ige az, amely megmondja ezt. Az embereknek és az Igének egynek kell lennie. Látjátok? Jézus és az Ige ugyanaz volt; Ő volt az Ige. És amikor Jézus az emberi lényben él, akkor az Őt és az Igét ugyanazzá teszi. Ne... A te életed mondja el, hogy mi vagy.

363 Most csak nézzetek magatokra Isten tükrében, és mondjátok, “Hogy nézek ki ma reggel?” Mialatt imádkozunk.

364 [Egy testvér más nyelven szól. Egy másik testvér adja a magyarázatot—Szerk.]

Messzire elvándoroltam Istentől,
Most én hazajövök;

Imádkoztatok ha valaha is imádkoztatok!

Nyisd meg szélesre a Te szerető karjaidat,
Uram, én hazajövök.
Jövök... .

365 Mialatt folytatjátok az éneklést én kérdezni akarok tőletek valamit. Van egy olyan hely a szívetekben amely úgy néz ki hogy megsötétedett a bűntől? Ha van, akkor most van az ideje, hogy megszabaduljatok attól, épp most, ha van még irgalom.

366 Ezt én remélem, hogy nem úgy van. Remélem, hogy nincs itt. De nem úgy néz ki mintha az lenne? Figyeljétek azt, amit a Szent Szellem mondott az emberek között, miután én befejeztem. “Ez egy Hang hozzátok.”

367 És ha van ott, ha bármi sötétség van az életetekben, akkor jöjjetek ide körbe az oltárhoz most, mialatt mi tovább énekelünk. Épp most, ha van ott egy csüggedés, ha van ott egy hely, akkor ne odázzátok tovább.

368 Remélve és bízva abban, hogy ez nem úgy van; de a napok egyikén úgy lesz, és lehet hogy már ma.

Most Uram én jövök... .

369 Az orrotok leheletével közvetlenül körülöttetek! Bárcsak látnák a szalagot hallgató emberek, hogy mi folyik itt most; egyszerűen tolongnak egymáson át, sírnak, jönnek mindenfelől.

370 Lehetséges, hogy a látomás, amikor én egy kisfiú voltam, hogy ez az az óra? Ez az az idő, amikor azok a csüggedt kinézetűek, mélabúsak; amikor itt a földön a pokol létrejön?

371 Az oltárok és sorok, és minden most telve vannak. Ha nem tudtok idejutni az oltárhoz vagy a széksorokhoz, bárhol ezek között a százak között; akkor csak álljatok fel, ha azt mondjátok, "Fel akarok állni és imádkozni, csak hogy az emberek tudhassák," vagy letérdelni, amit csak akartok. Óh nekem! Most alig lehet látni valakit is, aki ül. Emberek állnak mindenhol.

372 Hadd mondjam ezt. Isten őrizzen, Isten őrizzen azért, amit mondtam hogy most van. Hadd értse ezt meg mindenki; Isten őrizzen. Van egy... Vannak gyermekeim, akik nincsenek bent. Két lányom és egy fiam van. Vannak testvéreim. Vannak rokonaim, akik nincsenek bent. Isten őrizzen meg bennünket attól, hogy a kegyelem elhagyott bennünket; és hogy ez mind csak színlelés lenne.

373 Van még kegyelem Uram? Hadd ne legyen igazam ebben Uram. Hadd legyen az helytelen erre az időre. Hogy én, ha ez nem az, akkor az emberek még üdvözülhessenek. Add meg Urunk. Imádkozom és átadom most ezt a hallgatóságot Neked a Jézus Krisztus Nevében.

374 Mindenki imádkozzon most épp úgy... Mi van ha ez volt? Nos, én nem tudom, hogy ez az, de mi lenne, ha ez lenne? Imádkozzatok a magatok módján. Csak imádkozzatok úgy, ahogy akartok imádkozni. Csupán mi van ha ez volt az igazság, akkor mit tennénk barátaim? Mit tennénk? Mi, mi fog történni? Most imádkozzatok, mindenki. Csak—csak kiáltsatok, csak imádkozzatok úgy, ahogy akartok. Csak kiáltsatok egyenesen Istenhez a ti saját módotokon. Óh Istenem!

... a Te szerető karjaid,
Óh Uram, én jövök haza.

375 "Uram én ezt már hosszú ideje szándékoztam megtenni. Túl sokáig vártam Uram? Ez az, vége van? Óh Istenem, nyisd meg a Te szerető karjaidat és fogadj el engem. Valami, az én szívem könyörög azért, Uram. Nyisd meg még egyszer. Ha a nevem benne volt a Bárány Könyvében, akkor szólj most hozzám Uram. Hadd vegyem ezt épp most. Kérlek tedd meg, Istenem."

Jövök haza, jövök haza,
Óh soha, én soha többé Uram, nem fogok
kóborolni;
Nyisd szélesre a Te szerető karjaidat,
Óh Uram, én jövök haza...

376 A Biblia mondta, hogy amikor ők felismerik Jézust, hogy “Mindegyik sírni fog úgy, mintha az ő egyetlen fiuk lett volna megölve.”

...jövök haza,

377 Ti akik kint vagytok, az autókban, a rövidhullámon, ti akik az épület körül álltok, sokan közületek, csak hajtsátok fejeteke az épülethez, és mondjátok “Uram Istenem, légy irgalmas hozzám. Nyisd...” Legyetek halálosan őszinték barátaim! Gondoljátok el, hogy milyen időben élünk! Hol vagyunk? [Branham Testvér többször kopog a szószéken—Szerk.]

...szerető.

Uram, én most jövök haza.

Jövök haza,...

378 Úr Jézus, én a legjobbat megtettem amit tudtam, hogy miként. Én mindent megtettem amit tudtam, hogy miként. Add Uram, hogy az irgalom ajtajai még nyitva legyenek. Ezek a százak, szó szerint százak keresnek Téged ez alkalommal, vegyél el minden bűnös foltot Uram, és vedd őket be ma.

379 Én—én könyörgök egész szívemből, amikor mi nem csupán látunk valakit aki beszél, hanem Maga az Írás hoz bennünket ehhez az órához. És egy kisiú látomása, látva azokat az embereket abban az állapotban; és most elgondolni, hogy maga a pokol, az irgalom már el lett törölve a földről, és most maga a pokol van itt, és az emberek, Uram, ebben a borzalmas állapotban vannak.

380 Óh Hatalmas Isten erre a Kiválasztott Gyülekezetre, én imádkozom Istenem, hogy önts ki a Te áldásaidat, hogy ők vehessenek egy—egy bizonyágtevő szolgálatot, ahogy Lótnak volt, ahogy Noénak volt, ahogy Jézusnak volt az Örökre elveszettek felé, ha az itt van; hogy ők maguk legyenek bepecsételve az Isten Királyságába, de adjanak tanúságot Jézus Krisztusról, hogy ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. Add meg Urunk. Fogadd el a mi kéréseinket, amint mi Jézus Nevében könyörgünk.

381 Csak imádkozzatok úgy, ahogy most akartok. Ne legyetek semmilyen sietségben. [Branham Testvér kopog a szószéken—Szerk.] Ne legyetek semmilyen sietségben. Mi van, ha a tiétek az utolsó név a Könyvben?

Én jövök haza.

Jövök haza, jövök haza,

382 Neville Testvér, te menj fel és imádkozzál értük. A pásztor imádkozni fog veletek most, mialatt imádkoztok. Én énekelni fogok.

Nyisd szélesre a Te szerető karjaidat,

Uram, én jövök haza.

Jövök haza, jövök haza,
 Soha többé nem fogok kóborolni;
 (Igen, Uram.)
 Nyisd szélesre a Te szerető karjaidat,
 Uram, én jövök haza.

Jövök haza, jövök haza,
 Soha többé nem fogok kóborolni;
 Nyisd szélesre a Te szerető karjaidat,
 Uram, én jövök haza.

383 [Branham Testvér és a gyülekezet énekelték a fenti éneket mialatt Neville Testvér imádkozott. “Mindenható Isten, Mennyei Atyánk, ahogy ez ma volt, mi annyira boldogok vagyunk, hogy Te megadtad nekünk ezt a pillanatnyi időt, hogy képesek legyünk áttekinteni a mi útjainkat Előtted. Istenem, ma a mi lelkünk mélyéből kiáltunk Hozzád, Urunk, nem csupán a mi érdekünkben, hanem egymásért. Hadd legyen ez az óra, Istenünk, az az idő, ma reggel, Atyánk, amikor Te fogsz, ha van még Neked hosszan tartó irgalmad, Atyánk, hadd legyen, hogy ezek akik ma elhagyják mind az ő büszkeségüket, képzelődésüket, és minden más dolgot. Úr Jézus, ma, imádkozunk hogy Te hallgasd meg azokat akik térdelnek, óh, és meghajtsák az ő fejüket mindenütt ebben az épületben. Ó Istenem, az a Hang, a Mennyből hadd beszéljen ezen a reggelen. Adjon egy bizonyosságot, Uram. Hadd legyenek ezek a férfiak, akik haldokló férfiak és asszonyok, Jézus, legyen meg ma nekünk, a vigasztalása annak a Tanúnak amely a Mennyből jön ezen a reggelen. A Jézus Krisztus Nevében, járunk közben, Urunk, ha van még az irgalomnak egy kiterjedése a Véren keresztül, hadd jöjjön az mindenkire, ma, az ő jövetelüknek megfelelően. Legyen az úgy, ma.”—Szerk.]

[Neville Testvér folytatja az imádkozást. “És mindenki, Uram, legyen megelegülve, ma, hogy Te létező Mindenható Isten vagy. Ha ez lenne az irgalomnak a kiterjedése, legyen az mindenki számára, egyénenként.”] Add meg ezt, Uram. [“Legyen ez most, Atyám. És az Isten békéje, amely mindig túlhaladta az értelmi képességet, hadd jöjjön ismét a várakozó szívekhez.”] Igen, Uram. [“Hadd legyen ez az óra.”] Igen. [“Mi hisszük, hogy Te hallottál a Mennyből.”] Istenem, add meg ezt. [“Bármi mi is van elraktározva számunkra, ha annak vége lenne, akkor, Uram, mi tudjuk hogy mi a döntő.”] Igen, Uram. [“De, ha nem, hadd jöjjön a Tanú.”] Igen, Uram. [“Ezek akik jönnek, hadd találjanak békét ma,”] Add meg ezt, Uram. [“Jézus Krisztuson keresztül. És mi az Ő Nevében imádkozunk. Ámen.”—Szerk.]

384 Úr Jézus, imádkozom, hogy Te mentsd meg Becky-t és Sárát és Józsefet és őket is Uram. Ne engedd, hogy ez megtörténjen a gyermekeimmel Uram. Ne engedd, hogy ez az én testvéreimmel és barátaimmal megtörténjen. Add meg Urunk.

385 Mi nem tudjuk, mi nem tudjuk, de mi látunk valamit, Urunk. Ez egy megrázó jel éppen most előttünk? Add meg Urunk. Vonjál mindannyiunkat közel Magadhoz gyorsan Urunk. Szeretünk Téged és szükségünk van Rád. Hadd legyen úgy Atyánk, hogy a Szent Szellem adjon nekünk vigasztalást a szívünkbe most.

386 Imádkozunk, hogy lehessünk Neked tanúid ebben az órában, mert tudjuk, hogy ennek meg kell történnie. Ez meg lett jövendőlvé a korokon át, és nekünk szembe kell nézni azzal, hogy mi a végidőben vagyunk amikor látjuk megjelenni ezeket a jeleket. Tudjuk, és sok éven át el lett nekünk mondva, hogy ez a dolog meg fog történni. Most mi látjuk ezt egyenesen az ajtónkban amint Istennek a nagy hatalmas haragja jár az utcákon át, és kiveszi a körülméletleneket. Ahol nincs Vér az ajtón ott a halál angyala látogat; és ők egyenesen tovább élnek, de halottak mialatt élnek, irgalom nélkül, Isten nélkül, és soha nem lehetnek megmentve.

387 Istenünk, hogy mennyire köszönjük Neked ezeket akik meg vannak mentve! Hogy mi... Milyen nagy áldás ez a mi szívünknek, hogy most bent lehetünk a Vér alatt, mialatt az utolsó angyal áthalad az országon, és kiveszi a...

388 Azok akik nem voltak a vér alatt, meghaltak irgalom nélkül. Az volt Mózes utolsó húzása. Először egy—egy fiatal ember beszélt Izráelhez; másodszer lement, hogy megszabadítsa őket; harmadik volt az utolsó üzenet. A csodák el lettek végezve, Mózes útban volt az ígéret földjére a megváltottakkal.

Óh Istenünk, légy irgalmas kérlek a Jézus Nevében.

389 Most én meg szeretném ezt kérdezni. Ti akik imádkoztok, akik érzitek hogy van számotokra irgalom, és hogy (Isten) ti érzitek, hogy bent vagytok az Isten Királyságában, érzitek, hogy—hogy ti valami módon lehorgonyoztatok, és hogy Krisztusban van hitetek arra hogy ti Keresztények vagytok, újjászülettetek, és tudjátok, hogy Keresztények vagytok, és kételkedés nélkül. Kívánom, hogy mindannyian álljatok fel, ti akik ezt akarjátok, ezt hiszitek, hogy az irgalom most ki lett terjesztve rátok, és ti Keresztények vagytok, és ti—és ti hiszitek, hogy—hogy a Vér alkalmazva lett a ti szívetek számára, és—és—és hogy nektek minden bűnötök meg lett bocsátva.

390 Ezt elmondani nektek emberek nagyon kemény dolog volt. Annyira hálás vagyok, és látom az embereket állva mindenhol. És ti, én—én így...

391 Én nem tudom, hogy ez a dolog igaz-e, de ennek valamikor így kell lennie. Látjátok, ennek el kell érkeznie ehhez, és ez lehet hogy most van. Látjátok? Minden esetre a világ egyenesen tovább fog haladni. Az emberek még mindig fognak jönni az oltárhoz, ők még fel fognak kiáltani, de az nem fog használni. Látjátok? Nekik már végük lesz, látjátok, annak vége lesz. Nem lesz irgalom. Emlékezzetek erre. "És a szentély füstös lett." "Aki

ocsmány, az legyen ocsmány; aki igaz, az legyen igaz; és aki szent, az legyen szent.” Nincs többé irgalom akkor amikor a Bárány elveszi a Könyvet; ez az, ez minden. És nagyon úgy néz ki, mintha ez most lehetne.

³⁹² Talán van egy másik napunk; talán ma van az a nap. Talán holnap van az utolsó... Talán maeste van az utolsó éjszaka. Talán ez az utolsó év. Én nem tudom barátaim. Mondom nektek, én nem tudom. Ez soha nem lesz elmondva nekem.

³⁹³ De amikor Isten veszi az utolsó nevet és megváltja azt az Élet Könyvből, akkor az minden. Látjátok, ők többé egyébként sem lehetnek. Több már egyébként sem lehet. Ez minden. Be van fejezve.

³⁹⁴ Hányan tudjátok, hogy ez az Igazság? [Gyülekezet, “Ámen.”] Rendben van. Ez a—az az Igazság. Most, hogy mi érezzük... .

³⁹⁵ És én látom ezt a gyülekezetet, amelynek én prédikáltam és intettem mindezek alatt az évek alatt, és látták így ezt az Üzenetet, hogy én... hogy én—én ezt ebben az amatőr formában hoztam. És csak emlékeztetek, én ezt úgy mondom, hogy ti megértsetek, *amatőr* forma; néhány további dolog egyszerűen majdnem darabokra rázhatna benneteket, látjátok. De én egyszerűen elhagytam azt, így éreztem, mert nem vagyok bizonyos. Ha nem vagyok biztos hogy hová lépek, én könnyen fogok lépni, látjátok, de csupán elmondom nektek.

³⁹⁶ Figyeljete. Boldogok vagytok? Lehetne bármi nagyobb attól amerre gondolhattatok, amit az életetekben tettetek?

³⁹⁷ Mi van, ha ennek már vége van? Mi van, ha minden el van végezve? “Óh,” mondjátok, “Branham Testvér, talán...” Igen, én tudom. Ők egyenesen továbbmehetnek. Minden alkalommal azt tették. Én ezt elmagyaráztam és bizonyítottam az Írás által, látjátok, a világ egyenesen továbbgördült, de az el volt végezve. Látjátok? Látjátok?

³⁹⁸ “A prédikálás bolondsága megmenti az elveszetteket. Ez bolondság az emberek számára. Ez Istennek a bölcsessége.” Látjátok? Isten egy Szellem. Ő szellemi módon munkálkodik, látjátok, hogy végrehajtsa csodáit; csodálatos módon. De mi emberek vagyunk, végesek vagyunk. Mi nem tudjuk; mi csak arra nézünk amit láthatunk. De Valami a bensőnkben... .

³⁹⁹ Amikor ti kimentek ebből a helyiségből, ha ti még soha nem láttatok azt életetekben, ha soha nem láttatok napvilágot, akkor tudnátok amikor kimentetek innen, ebből a helyiségből a napfényre, vagy valamibe. Meleg lenne. Érezhetnétek. Ha nincs a testetekben semmilyen érzék hogy kijelentse azt, de ti tudnátok, óh, nem lenne látó érzék hogy lássatok. Nem lenne mód látni a zöld fákat, látni a természetet; nektek nem lenne látásotok, senkinek nem lenne. Ti tudnátok, hogy ti valaminek a jelenlétében vagytok; a ti érzésetek elmondaná nektek azt. Ti tudnátok azt. Ha én azt próbálnám mondani nektek, “Ez a nap.

Ez visszaverődik. Megmutat dolgokat.” Látjátok, ti tudnátok, hogy az ott van, mert érezhetnétek a ti érzéseitekkel. Így van ez? [A gyülekezet mondja, “Ámen.”—Szerk.]

⁴⁰⁰ Most mi tudjuk, hogy Krisztus itt van. Látjátok? Talán ti nem látjátok Őt a szemeitekkel. Látjátok? Talán nem. De látomáson keresztül én elmondom nektek, hogy Ő itt van. Mi érezzük Azt. Tudjuk, hogy van itt Valami, amelyet a mi érzékszerveink nem jelentenek ki. Ezt a Szellem jelenti ki, hogy Krisztus itt van.

⁴⁰¹ Én érzem, hogy Ő megváltott bennünket. Érzem, hogy a mi neveink benne vannak az Ő Könyvében. Hiszem, hogy mi meg lettünk váltva a Bárány Vére által.

Én szeretlek benneteket, és tudom, hogy ti szeretitek egymást.

Óh, áldott legyen a kötél, amely összeköti
Szívünket, Keresztény szeretetben;
A rokon elmék közössége olyan,
Mint Az ott Fent.

⁴⁰² Nekünk mindig így kellene éreznünk egymás iránt. Látjátok, nekünk így, nekünk így kell éreznünk egymás iránt. Látjátok? Mert ahogy egymást szeretjük úgy szeretjük Istent. “Gyűlölheted a te testvéredet, akit látsz, és mondhatod azt, hogy szereted Istent, Akit nem láttál?” Nekünk szeretnünk kell egymást. “Senkinek nincs nagyobb szeretete mint Neki, Aki letette az Ő életét az Ő ellenségeiért, hogy azok az Ő barátai lehessenek.” Óh!

⁴⁰³ Ismeritek ezt az éneket, hogy *Áldott Legyen A Kötél Amely Összeköt?* Hát nem csodálatos? Áldott legyen a kötél! Megadnád erre az akkordot testvérnő? Csak hadd játssza egy percre.

⁴⁰⁴ Mi van ha vége van? Mi van, ha a Harmadik Húzás, amely most jön az, hogy prédikálni az elveszetteknek? Mi van, ha az összes jelkép most meg fog jelenni? És mi bent vagyunk, és mi bent vagyunk, nem csodálatos lenne? Micsoda közösség!

Óh, áldott legyen a kötél, amely összeköti (itt
van az, ami teszi.)
Szívünket Keresztény szeretetben;
A rokon elmék közössége olyan,
Mint a . . . (Menjetek csak tovább.)

⁴⁰⁵ Mi volt ez? Rokon elmék közössége. “Jöjjön el a Te Országod. Legyen meg a Te akaratod.” Látjátok?

⁴⁰⁶ Mi megpróbáljuk Istent egy—egy kabala babává tenni, egy küldetésé, vagy valamivé, “Istenem, tegyed *ezt*, tegyed *azt*.”

⁴⁰⁷ Jézus azt mondta, “Imádkozzatok, ‘jöjjön el a Te Országod. Legyen meg a Te akaratod a földön, amint a Mennyben.’” Akkor a Menny le van hozva hozzánk, és mi—mi fel vagyunk emelve a Mennybe, és mi most Mennyei helyeken ülünk Krisztus Jézusban. Mindnyájan hisszük, hogy az az Üzenet Igaz, hogy Jézus Krisztus az Isten Fia megvált bennünket.

408 Zárjuk be most a szemeinket, és emeljük fel kezeinket, mialatt ezt énekeljük.

Aldott legyen a kötél, amely összeköti
Szívünket Keresztény szeretetben;
A rokon elmék közössége olyan,
Mint a . . . (Játszátok tovább.)

409 Most senki ne mosolyogjon. Ez nem mosolygási idő. Az őszinteség mélységével, mialatt az ének játszva van, rázzunk kezét valakivel mellettünk, és mondjuk "Isten áldjon meg Keresztény," őszinteséggel.

410 Isten áldjon meg Neville Testvér. [Neville Testvér mondja, "Isten áldjon meg Branham Testvér!"—Szerk.] Ötvenkilenc éves. ["Ez igaz."] Egy hosszú út!

Isten áldjon meg, Testvér . . . ? . . .

Most emeljük fel kezeinket Őhozzá.

Amikor elválunk,
Akkor belül fájdalmat okoz;
De mi még a szívünkben együtt maradunk,
És reméljük, hogy újra találkozunk.

411 Most hajtsuk meg a fejünket és együtt, nem tudva hogy mit tartogat a jövő ebben a pillanatban, és nem tudva azt hogy vége van-e. Én nem tudom. Nem tudom megmondani. Nem tudom megmondani. Én nem tudom. De azoknak a tényeknek a tükrében amit ma reggel kinyilatkoztattunk, imádkozzuk el azt az imát, amelyet az Úr mondott nekünk. Még akkor is ha itt van, "Jöjjön el a Te Országod. Legyen meg a Te akaratod." Látjátok? Tegyük ezt együtt.

412 [Branham Testvér és a gyülekezet elmondja egységben a következő imát a Máté 6:9-13-ból—Szerk.]

. . . Mi Atyánk, ki vagy a Mennyekben, Szenteltessék meg a te neved.

Jöjjön el a te országod. Legyen meg a Te akaratod a földön, amiként a mennyekben.

Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma.

És bocsásd meg a mi vétkeinket, amiként mi is megbocsájtunk az ellenünk vétkezőknek.

És ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól: Mert tiéd az ország, és a hatalom, és a dicsőség mindörökké. Ámen.

413 Most lehajtott szívekkel. A Biblia azt mondta, "Ők elénekelték egy éneket, és kimentek." Emlékezzetek, hogy amikor ők azt tették az Írásban, az azért volt, mert ők megfeszítették a mi Urunk második Húzásának szolgálatát, és a Harmadik Húzás készen állt a belépésre. Egy pár órával

azután Ő leszállt a pokolba, és prédikált az elveszetteknek, akik visszautasították az ő kegyelmüket.

⁴¹⁴ Egy akkordot: *Az Én Hitem Felnéz Terád.*

Az én—az én hitem felnéz Terád,
A Golgota Bárányára,
Az isteni Üdvözítőre;
Most hallgass meg engemet mialatt
imádkozom;
Vedd el minden bűnömet,
Ne engedd . . . a mai naptól kezdve,
Hogy egészen a Tiéd legyek!
Amíg az élet sötét útvesztőjében lépek,
És körülöttem szomorúság terjed,
Legyél Te az én Vezetőm;
Parancsolj, hogy a sötétség változzon nappallá,
Mossál el fájdalmat és félelmet,
Óh engedd, hogy a mai naptól kezdve
Égészen a Tiéd legyek!

⁴¹⁵ Az Úr áldjon meg benneteket, és az Ő Fia és kegyelme ragyogjon rajtatok. És az Úr adjon nektek Örökkévaló Életet, és legyen veletek itt ebben a világban, és abban a világban, amely ezután jön. És Örökkévaló életben, szolgáljátok Őt végig az idő örökkévalóságán át, amely eljövendő.

⁴¹⁶ Ha ez az az idő, és mi elérkeztünk arra a helyre, akkor én nem szégyellem azt, amit prédikáltam. És ha minden lelkésznek az ő gyülekezetével kell megállnia és megítéltetnie, ahogy én azt a látomásban láttam, akkor én hálás vagyok azért az Evangéliumért, amelyet prédikáltam, mert ez ugyanaz az Evangélium, amelyet Pál és ők prédikáltak.

⁴¹⁷ Örülök nektek. Örülök, hogy elfogadtátok Krisztust, mint Megváltókat. Szeressétek Őt, és imádkozzatok.

⁴¹⁸ És találkozni fogok veletek ma délután ha az Úr úgy akarja hét órakor itt a gyülekezetben. Isten áldjon meg benneteket. El vagytok bocsájtva.



LELKEK AMELYEK BÖRTÖNBEN VANNAK MOST HUN63-1110M

(Souls That Are In Prison Now)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1963.November 10-én, Vasárnap reggel, a Branham Tabernacle-ben, Jeffersonville-ben, Indiana-ban, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 1997-ben.

HUNGARIAN

©1997 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org